HALKIN KURTULUŞU

11 NİSAN 1977
250 KURUŞ

52

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Milyonlarca emekçinin tek kurtuluşu Ulusal Demokratik Halk Devrimindedir

sömürü ve zulüm düzeni seçimle yıkılamaz

Düzenin savuhuculuğunu yapan bütün siyasi çizgiler ve örgütler, hakim sınıfların bütün siyasi temsilcileri emekçi halkın ufkunu seçimlerle sınırlamaya çalışıyorlar.

"Erken seçim olsun" diyeni de "erken seçim vazifeden kaçmaktır" diyeni de halkı siyasi mücadelenin, siyasi iktidar mücadelesinin dışında tutmaya çalaşıyor. Erken seçimden yana olanı da, erken seçime karşı olanı da bugün temel meselenin iktidarın niteliğinin değişmesi olduğunu, emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin ve toprakağalarının tasfiyesi ve bunların iktidarı yerine devrimci işçi-köylü iktidarının kurulması olduğunu halktan saklamakta işbirliği ediyor.

Düzenin savunuculuğunu yapan bütün partiler ve siyasi örgütler, meseleyi zorunlu olarak "parlamenter seçimleri" ile sınırlıyorlar.

Seçim bir kurtuluş olabilir mi?

Seçim siyasi iktidarı emperyalizmin işbirlikçisi hakim sınıfların elinden alıp, proletarya önderliğinde emekçi halka verebilir mi?

Seçim bu azgın sömürü ve zulmü sona erdirebilir mi? Seçim işkenceci ve katil faşist devlet aygıtını ortadan kaldırabilir mi? Seçim milli zulme son verebilir mi? Seçim yok -

De.sa.7.sü.6'da

Halkı hiçbir tehdit yıldıramaz!

Sancar'ın sözleri hakim sınıfların halka karşı yeni bir saldırısının işaretidir

Geçen hafta başında Genel Kurmay Başkanı Semih Sancar, Istanbul'da basına yaptığı bir açıklamada sözde yasa dışı faaliyetlerin bir an önce ortadan kaldırılmasının büyük önem taşıdığını belirtti. Sancar'ın demeci, milli birlik ve bütünlük demagojileri arkasında halka gözdağı verme amacını taşımaktadır.

Hakim sınıflar, içine düştükleri çeşitli siyasi ve ekonomik çıkmazlardan kurtulmak amacıyla bir yandan seçimlere sarılırken, [öte yandan da işsiz]liğe, pahalılığa, faşist zulme, işkencelere ve siyasi cinayetlere karşı yükselen mücadelesini durdurabilmek için halka aba altından sopa göstermektedirler. Sancar'ın son açıklamaları da bu nite-

De.sa.7.sü.6'da

MALATYA HALKI FAŞİST TERÖRE KARŞI DİRENİYOR

Yurdumuzun her yanında olduğu gibi ilimizde de faşist diktatörlüğün halka karşı saldırıları yoğunlaşmaktadır. Selim Açar adlı işkencecibaşı bir resmi faşistin vurulması üzerine yüzlerce yurtsever ve devrimciyi zindanlara doldurup işkence eden polis, bu sefer de öğrenci gençlik üzerinde yeni oyunlar tezgahlamaktadır. Resmi ve sivil faşist işbirliği ile T.Emeksiz Lisesi'ndeki devrimci öğrencileri okula sokmak istemediler. Bu baskı ve terör karşısında 23 Mart Çarşamba günü sabahı öğrenci velileri okul önünde toplandılar. Kadınlı-erkekli 500-600 kadar öğrenci velisine Gazi Liseli devrimciler de katıldılar. Devrimci öğrenciler derse girdiler. Bunun üzerine okul içerisinde faşistler "Komünistler Moskova'ya" sloganını atıp devrimci öğrencilere saldırdılar. Dışardaki kalabalık 1.000 civarında idi. Okulun yanında bulunan faşist kitabevinin önüne yeni polis kuvvetleri geldi. Halkın içerisine giren resmi ve sivil polisler halka dağılmalarını ; aksi takdirde zorla dağıtacaklarını söylediler. Öğrenci velileri "Biz buraya çocuklarımızın can güvenliğini sağlamak için geldik" dediler. Birkaç öğrenci velisi temsilci olarak müdürle görüşmek istediklerini bildirdiler. Bu sırada okul içinde bulunan faşistler "Komünistler Moskova'ya" sloganlarıyla devrimci öğrencilere saldırmaktaydılar. Müdürle görüşmek isteyen genç bir öğrenci velisini polis tutuklamak isteyince halk polise vermemek için direndi, "Kahrolsun faşistler", "Katil iktidar","Faşist müdür istifa" sloganları ile polislerin üstüne yürüdü. Polis halka coplarla saldır

De.sa.7.sü.5'de

HALKIN KURTULUŞU ve HALKIN BİRLİĞİ'nin bütün devrimcilere ve yurtseverlere ortak çağrısı:

"Demokrasi ve bağımsızlık bayrağını seçimler döneminde daha da yükseltelim!"

(YAZISI 8. SAYFADA)

Viyana görüşmeleri sona erdi

Kıbrıs meselesi yine çözümlenemedi!

Kıbrıs meselesinin çözümü için Kıbrıs Türk ve Rum tarafları arasında yapılan Viyana görüşmeleri geçen hafta sona erdi.Bir haftaya yakın bir zaman süren toplantılarda hiçbir olumlu adım atılamadı.

Görüşmeler boyunca Türk ve Rum taraflarının özellikle de Türk tarafının konuya ilişkin hiç bir olumlu yaklaşımları olmadı. Her iki taraf da anlaşmamak için ne gerekiyorsa onu yaptı.

Şu anda Kıbrıs meselesinin çözümü, özellikle Türkiye'deki siyasi kargaşalık, emperyalistlerin ve özellikle de iki süper devletin müdahaleleri sonucu imkansız gözükmektedir. Bu nedenle sürdürülen görüşmelerde bugün için köklü bir değişiklik olmayacaktır.

Türk hakim sınıfları, özellikle ABD emperyalistleri ile olan ilişkilerini yeniden sağlamlaştırabilmek için Kıbrıs meselesini şu veya bu yönde çözmek istedikleri halde iç siyasi gelişmeler de hakim sınıf partilerinin hiçbirinin bu meseleyi çözebilecek niyet ve güce sahip olmadıklarını göstermektedir.

Reformist CHP'nin de dahil olduğu hemen bütün siyasi partiler "Kıbrıs fatihi" olduklarını ispatlama çabası ve şovenizm yarışı içinde, şimdi Kıbrıs meselesinde hiçbir tavizi veremiyecek durumdadırlar. Bugüne kadar azgın fetihçi duygular ve şovenizmle yürütülen bütün siyasetler herhangi bir tavizi vermelerini engellemektedir. Zaten Türkiye'deki siyasi partile-

De.sa.7.sü.9'da

TÖB-DER'deki tasfiyeler karşısında sessiz kalmayalım!

TÖB-DER sosyal-faşist genel merkezinin örgüt içinde başlattığı tasfiye hareketi devam ediyor. Yurtsever ve devrimci öğretmenlerin yönetimde bulunduğu 20 şubenin yönetim kurullarına 'işten el çektirme' kararından sonra, şimdi de birçok yurtsever ve devrimci öğretmen TÖB-DER'den ihraç edilmiştir.

Bu karar genelde, yurt çapında yaygınlaşan faşist ve sosyal-faşist karşı-devrimci terörün özel

De.sa.7.sü.8'de

Seçim Ortamına Girilirken:

Hakim sınıfların kirli çamaşırları ortaya dökülüyor!

Hakim sınıflar arasındaki çelişkiler arttıkça ve seçimler yaklaştıkça bütün büyük rüşvet, yolsuzluk ve vurgunculuk olayları ortaya dökülmektedir.

Son olarak Meclis Araştırma Komisyonu'nun raporuyla Lockheed uçak yolsuzluğu ve Hava Kuvvetleri için diğer araç ve gereçlerin alımındaki rüşvet ve vurgunculuk bütünüyle ortaya çıkmıştır. Lockheed olayı ile ilgili yolsuzluğa karışanlar adı ilk önce duyulan eski Hava Kuvvetleri Komutanı Emin Alpkaya'yı kurban ettiklerinde her işin kapanacağını zannetmişlerdi . Ama halkın mücadelesi bütün soyguncuları tek tek ortaya çıkarmaktadır.

Lockheed yolsuzluğu ile ilgili bir tek Emin Alpkaya'nın olmadığını zaten herkes bilmekteydi. Şimdi Meclis Araştırma Komisyonu'nun raporunun belirttiği gibi Süleyman Demirel, Savunma Bakanı Ferit Melen, Maliye Bakanı Yılmaz Ergenekon ve Genelkurmay Başkanı Semih Sancar dahil birçok yiyici generalin, bakanın, büyük memurun rüşvet ve yolsuzluk olayında parmağı vardır. Ayrıca komisyon raporu rüşvetçilerin, olayın ortaya çıkmaması için de içindeki soruşturmayı engellediklerini göstermektedir. Lockheed yolsuzluğunun ortaya çıkarılması için askeri savcının açtığı soruşturma bizzat Semih Sancar tarafından durdurulmuştur.

Öte yandan vurgunculuk görevini amcası ve babasından devralan Yahya Demirel'in mobilya yolsuzluğunun bütün yanları da artık iyice açığa çıkmıştır. Halen süren mobilya davasında bütün deliller Yahya Demirel'in 20 milyon liradan fazla bir parayı dolandırdığını ortaya koymaktadır. Ayrıca Maliye Bakanı Yılmaz Ergenekon'un hırsız Demirellerin suç ortağı olduğu da ortaya çıkmıştır. Ergenekon hayali mobilya yolsuzluğunu örtbas edebilmek için herşeyi yapmıştır.

Hırsızlar halkın tepesinde oturmaktadır. Bütün yolsuzlukların ardında 12 Mart generalleri, bakanlar, milletvekilleri, büyük bürokratlar vardır.

De.sa.7.sü.7'da

HALKIN KURTULUŞU

Her yeni dönem devrimci proletarya hareketinin zaafları aşma yönünde ileri bir adım olmalıdır

Seçimler yaklaşırken, bir yandan kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi buhranının derinleşmesinin bir sonucu olarak, bir yandan da hükümetin uygulamakta olduğu "seçim politikası"nın bir sonucu olarak egemen sınıflar arasındaki çelişki keskinleşmekte, egemen sınıfların çeşitli kesimleri arasındaki çatışma iyice su yüzüne çıkmaktadır.

Egemen sınıflar arasındaki çatışma, bugün, siyasi platformda daha da yoğunlaşmıştır. MC için de her konumda ortaya çıkan çatışma bunun sadece bir örneğidir.

Gelişen ekonomik ve siyasi buhranın sadece egemen sınıflar arasındaki çatışmayı büyütmekle kalmamakta, aynı zamanda, düzenin kokuşmuşluğunu ve siyasi üst yapı kurumlarının çürümüşlüğünü bariz bir şekilde açığa çıkarmaktadır.

Parlamentoda kurulan çeşitli araştırma komisyonları, egemen sınıfların üst kademedeki siyasi ve askeri temsilcileri arasındaki çeşitli rüşvet ve yolsuzluk dosyalarını deşifre etmektedir.

Bütün bunlar sistemin ekonomik ve siyasi bakımdan çürümüşlüğünün, çürümekte olmasının göstergeleridir.

Egemen sınıflar sistemin gelişen ekonomik ve siyasi buhranı konusunda, sistemin ömrünü uzatmaya yarayan çeşitli siyasi tedbirlere başvururlarken, esas olarak buhranın bütün yükünü geniş emekçi yığınlarına aktarmaya çalışmaktadırlar.

Buhranın bütün yükünün geniş emekçi yığınlarının sırtına binmesi, bir yandan emekçi yığınların egemen sınıflara karşı muhalefetini pekiştirirken, bir yandan da faşist ve sosyal-faşist saldırı ve katliamları yoğunlaştırmakta, faşist diktatörlüğün halka karşı saldırısını artırmaktadır.

Egemen sınıflar, emekçi yığınların uzun bir zamandır dişe diş bir mücadele ile elde ettikleri bazı ekonomik, demokratik ve siyasi mevzileri "ele geçirmeye", emekçi yığınların bugün kısmen ve fiilen kullandığı bazı ekonomik, demokratik ve siyasi hakları tümüyle yok etmeye, faşist diktatörlük çeperinde açılan bütün gedikleri kapamaya çalışmaktadır.

MC'nin İçişleri Bakanı Asiltürk'ün "seçim güvenliğinin sağlanamayacağı" yolundaki açıklamaları ve Genelkurmay Başkanı Sancar'ın emekçi yığınların gelişen mücadelesini "yasadışı faaliyetler" olarak niteleyerek yeni tehditler savurması..

De.sa.7.sü.8'de

DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!

Vorname,Name	Beruf	Adresse	Unterschrift
Lutz Herberg	Student	5000 Köln 1 Brüsselerstr. 34	Lutz Herberg
Rani Kiesel	Student	5 Köln 1, Merowingerstr. 7	Rani Kiesel
Carmen Westedt	"	5 Köln 1 Roonstr. 94	Carmen Westedt

Almanya'da ve İsveç'te işçiler ve öğrenciler kampanyamızı destekliyorlar

Almanya ve İsveç'te Türkiyeli ve yabancı işçi ve öğrenciler "Devrimci, Yurtsever Basına Özgürlük" kampanyamızı desteklediklerini bildirmekte ve kampanyamızın hedeflerini belirleyen bildirileri imzalamaktadırlar. Kampanyamızın ortak bildirisi Türkçe ve Almanca olarak Almanya'da dağıtılmış ve Köln, Bonn, Duisburg, Aachen, Bielefeld, Wuppertal Hagen ve diğer şehirlerinden 36 Alman ve yabancı ve toplam 104 Türkiyeli işçi ve öğrenci, ayrıca İsveç'in Upsala şehrinden 13 Türkiyeli işçi ve öğrenci kampanyamızı desteklediklerini bildirmişlerdir.

Hakim sınıfların TRT üzerindeki mücadelesi kızışıyor

TRT Genel Müdürü Şaban Karataş görevinden alındı. Uzun süredir faşist MC'nin hizmetkarlığını yapan Karataş'ın kendisine bildirilen bu karara uymaması ve TRT'deki işgale devam etmesi üzerine Danıştay kararıyla Karataş'ın yönetimi bırakması için polisler kullanıldı. Ama Karataş bulunup savcının karşısına çıkarılamadı. Şimdi Karataş'ın durumu gitgide daha da zorlaşıyor. TRT'de çalışan ama Karataş döneminde oradan oraya sürülen, görevden çıkarılan kişiler Danıştay'a dava açıyorlar.

İşten atılan iki TRT görevlisi açtıkları tazminat davasıyla Karataş'tan 73 bin lira tazminat alacaklar.

Ülkemizdeki derin ekonomik ve siyasi buhran hakim sınıflar arasındaki çelişkiyi de arttırmıştır. Seçim dönemine girilmesiyle birlikte hakim sınıfların siyasi temsilcileri durumunda olan siyasi partiler birbirleriyle kıyasıya bir mücadeleye girişmişlerdir. Hakim sınıfları hangi siyasi partinin temsil edeceği meselesi üzerinde birbirlerini ve-

De.sa.7.sü.6'da

FAŞİST KATİLLERDEN İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

(YAZISI 5. SAYFADA)

İKİ TAVIR

Kamboçya Kraliyet Milli Birlik Hükümeti başkanı Prens Sihanuk 1970-73 yılları arasındaki mücadelesini "CİA ile Savaşım" adlı kitabında anlatmıştır. Sihanuk bu kitabında çeşitli siyasi güçlerin kendisine ve Kamboçya devrimine karşı tutumlarını da somut olaylarla sergilemiştir.

Norodom Sihanuk'un kitabında Sovyet sosyal-emperyalizminin ve diğer revizyonist ülkelerin karşı-devrimci yüzleri en açık biçimiyle görülmektedir. Buna karşılık Norodom Sihanuk'un da belirttiği gibi Sosyalist Çin'in Kamboçya devrimine karşı enternasyonalist tutumu Çin'in dünya halklarının gerçek dostu olduğunu göstermiştir.

Revizyonist tavrın ve proleter devrimci tutumun karşılaştırılabilmesi için 'Norodom Sihanuk'un adı geçen kitabından aldığımız bazı bölümleri aşağıda yayınlıyoruz.

Sosyalist Çin'in Kamboçya Halkıyla Devrimci Dayanışması

1976 yılında Kamboçya devlet başkanı olan Kamboçya Devrimci Partisi sekreteri Kiyo Samfan yoldaş 1974 Nisan'ında Mao Zedung yoldaş ile.

"Havaalanından şehre doğru giderken Çe En Lay'ın ilk sözleri şunlar oldu; "Dün durumu Başkan Mao ile görüştük. Size sadece bir tek sorum var! mücadeleye girecekmisiniz?" gireceğim ve sonuna kadar savaşacağım cevabını verdim. "O halde biz de sizi her yönden destekleyeceğiz..." Batı gazetelerinde çıkan haberler, Çin'in beni destekleme kararı vermeden önce birkaç gün tereddüt ettiğini bildiriyordu. Lon Nol ise bu tereddüt'ün haftalarca sürdüğünü söyleyecek kadar saçmalamıştı. Oysa kesin kararımı verdikten 24 saat sonra ilk bildirilerimi Pekin radyosundan yayınladım. Çin'liler beni destekleme kararını hemen vermiş olmasalardı, bunu nasıl yapabilirdim?"

"... Başlangıçtan beri Çin Hükümeti düşünce ve eylemde bağımsızlığıma, milliyetçiliğime, krallığıma, budizmime, onuruma saygı gösterdi. Cömertçe para yardımı teklif ettiler, ama gururumu incitme kaygısı ile bunu zaferden 30 yıl sonra ödenmek üzere verilen "ödünç" olarak nitelendirmek inceliğini gösterdiler."

"... Silahlar ve bunların savaşçılarımızın eline ulaşması için gereken araçlarda dahil olmak üzere her türlü yardımı cömertçe yaptılar. Daha önce ekonomik yardımlarında olduğu gibi, şimdi silah ve malzeme yardımınıda aynı hareketle yapıyorlardı. Bu malzemelerin bedelinin ödenme şekli ve zamanı ile ilgili bir sorum üzerine, başkan Mao şu cevabı vermişti." Biz silah tüccarı değiliz. Başka çeşit hizmetlerimiz bir ödünç verme kabul edebilir ve onların hesabını tutabilirsiniz, ama silahların değil."

"1 Mayıs 1970'te Başkan Mao ile görüştüğüm zaman şunları söyledim! "Sayın Başkan! Çin'in ağır sıkıntıları vardır. Üçüncü dünya ülkelerine epey yardımlarınız oluyor ve şimdi ben dostlarımla, maiyetimle görevlerimle sıkıntılarınızı arttırıyorum." O şöyle cevap verdi! "sizden daha fazla sıkıntı vermenizi dilerim. Taraftarlarınızın sayısı arttıkça ben daha fazla mutlu olacağım. Bu konuda hiçbirşey düşünmeyin. Kendinizi destekleyin, mümkün olduğu kadar çok insan getirin. Onların savaş bölgelerine gidip savaşma imkanları yoksa, bırakınız buraya gelsinler, Ne kadar olursa olsun, altıyüz, bin, ikibin ve daha fazla! Çin onları desteklemekten ve bütün ihtiyaçlarını sağlamaktan her zaman mutlu olacaktır ve buna hazırdır."

Sovyet Sosyal Emperyalistlerinin gerçek yüzü

"... Rus liderleriyle buluşmak üzere hareket ettim. Beş gün sonra, Mokova'ya gittiğim ve Sovyetler Birliği'nden ayrılacağım gün iktidardan düşürülmüştüm.-Sovyet hükümeti, Pekin'de kurulan Kraliyet Milli Birlik Hükümetini aradan iki ay geçmesine rağmen halâ tanımamıştır".

".. Bir ay sonra, Savunma, İçişleri ve Haberalma gibi üç kilit bakanlık kurtarılmış Kamboçya topraklarında olmak üzere, Pekin'de Kamboçya kraliyet Milli Birlik Hükümetini kurduk. Bu hükümet yirmi devlet tarafından hemen tanındı, ama bunlar arasında Sovyetler Birliği yoktu."

".. Başbakan Kosigin, son görüşmemizde, Lon Nol ve Sirik Matak'ın Vietnam Milli Kurtuluş Cephesini arkadan vurmalarını benim önlememi, üzerinde durarak istemişti. Aslında Lon Nol-Sirik Matak koalisyonunu, Saygon birliklerini ve Amerikan Hava Kuvvetlerini çelmelemek, kösteklemek için elimizden geleni yapmıştık. Hem de dışardan herhangi bir yardım olmadan,Daha fazla ne isteyebilir bizden? Lon-Nol ve Sirik Matak Vietnam Milli Kurtuluş Cephesi'ni durmadan arkadan vurduğu halde Sovyetler Birliği şimdi yine kendilerini mükafatlandırdığına göre, kim kimi arkadan vurmuş oluyordu? Sovyetler Birliği yalnız Pnom Pen'de bir elçilik bulundurmak ve ihanet halindeki rejimle diplomatik ilişkilerini sürdürmekle kalmıyor, aynı zamanda bize tekrar saldırsınlar diye, bizim savaş dışı bıraktığımız Lon Nol birliklerinin askerleri için tıbbi ve cerrahi malzeme de gönderiyor. 1971 Ekim 'inde Sovyetler Birliği, Başbakan Kosigin in "hiçbir zaman affetmeyeceğini " söylediği Lon Nol rejimine para yardımını da tekrarladı"..

"..Ayrıca yine aynı mesajda, Başbakan Kosigin'den Sovyetler Birliği'nin "Anayasa dışı, gayri Milli, halka karşı, anti-komünist, faşist ve emperyalistlerden yana bir cumhuriyet haline gelmiş yeni Kamboçya rejimi ile diplomatik ilişkilerini tamamen kesmesi ve.... Kraliyet Milli Birlik Hükümeti'ni resmen tanıdığını açıklaması" için yardımını rica ettim. Buna ek olarak, eğer hükümetimizi resmen tanımak şimdiki halde Sovyetler Birliği için "henüz imkansız" ise bunun mümkün olacağı "mutlu günü" beklerken hiç değilse silahlı müdahalenin durdurulması için Sovyet Hükümetinin ABD ve Saygon rejimine baskı yapması ve "Kamboçya Halk Silahlı Kuvvetleri'ne mümkün olduğu kadar çabuk askeri ve başka çeşit yardım bağışında bulunmalarını" istedim. Bundan da birşey çıkmadı."

".. Devrildiğim gün Moskova'dan kalkan uçakla Pekin'e yol alırken, Başbakan Kosigin'in bizi destekleyeceklerine dair söylediği sıcak sözler kulaklarımda çınlıyordu. Fakat Moskova sonradan beni bir daha görmek istemedi. Sovyet hükümeti Lon Nol ile bağlarını korumayı tercih etti".

"YAŞASIN ÖZGÜR ASYA"

Kamboçya'nın Kurtuluşunun 2. Yıldönümü

"Emperyalistler ve bütün gericiler kağıttan kaplandır"
"Dünya halkları ; cesur olun, savaşmaya cesaret edin, güçlüklere meydan okuyun ve dalga dalga ilerleyin. İşte o zaman bütün dünya halkları olacaktır. Canavarların hepsi yok edilecektir."

— MAO ZEDUNG —

"Sadece Amerikan emperyalizmine karşı değil Sovyet sosyal emperyalizminin tertiplerine, hilelerine ve müdahalelerine karşı da bir zafer olan Vietnam, Kamboçya ve Laos halklarının dünya çapında öneme sahip tarihi zaferi, iki süper devletin bütün üstün güçlerine ve zenginliklerine, bütün modern savaş araçlarına rağmen küçük de olsa halklara ve ülkelere, eğeronlar sonuna kadar savaşmaya ve her türlü fedakarlığı yapmaya kararlıysalar, boyun eğdiremediğini ispatladı."

— ENVER HOCA —

"HİNT, ÇİN, KORE, JAPON, İRAN VE TÜRK İŞÇİ KÖYLÜLERİ ORTAK KURTULUŞ DAVASI UĞRUNA ELELE VERİP YOROYOŞE GEÇTİKLERİ ZAMAN, ANCAK O ZAMAN SÖMÜRGECİLERE KARŞI KESİN ZAFER SAĞLAMA BAĞLANMIŞ OLACAKTIR. YAŞASIN ÖZGÜR ASYA." LENIN

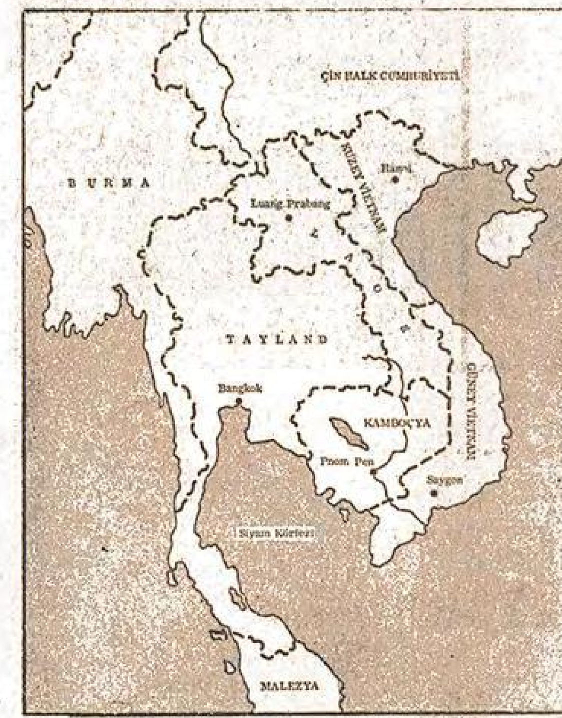
İki yıl önce bugünlerde Hindiçini halklarının devrimci savaşı hızla zafere ilerliyordu. Kamboçya'da Milli Kurtuluş Halk Silahlı Kuvvetleri ülkenin büyük bölümünü kontrolu altına aldılar. 17 Nisan 1975'de kurtuluş ordusunun askerleri Kamboç gericilerinin sığındıkları son mevziyi, başkent Pnom Pen'i de bütünüyle ele geçirdiler. Kamboç halkının başlattığı zafer zincirinin halkaları birbirini takip etti. Sadece iki hafta sonra, 30 Nisan'da Vietnam halkı Amerikan emperyalistlerinin, onun kuklalarının çizmeleri altındaki Saygon'u kurtardı. Amerikan emperyalizmini yerden yere vuran yiğit Vietnam halkı başkentlerine Ho Şi Min adını verdi. Hindiçini halklarının devrimci kabarışı 23 Ağustos 1975'de Laos Halk Kurtuluş Ordusu'nun başkent Viertian'ı ele geçirmesiyle sürdü. Kamboçya, Vietnam ve Laos halklarının yaktığı kurtuluş ateşi bugün Tayland, Malezya, Birmanya, Filipinler, Endonezya'da alevleniyor. Asya'nın ezilen halkları elele, ortak kurtuluş davası uğruna yürüyüşleri, onların estirdikleri devrim rüzgarı "Özgür Asya"yı müjdeliyor.

Gericilerin zulmü halkların mücadelesini ve uyanışını engelleyemez

19. yüzyılın ikinci yarısında Fransa, Çin-Hindi'ni işgal ettiğinde bir çok Asya ülkesi gibi Kamboçya'da Fransa'nın sömürgesi haline geldi. Bu tarihten itibaren Fransız emperyalizmine karşı Kamboç halkının mücadelesi başladı. 1930'lara kadar süren mücadele aynı yıl Çin Hindi Komünist Partisi'nin kurulmasıyla başarılar kazanmaya başladı. Çin-Hindi Komünist Partisi'nin Kamboçya'da oluşturduğu marksist çekirdek Kamboç halkının Fransız emperyalistlerine ve 2. Dünya Savaşı sırasında Kamboçya'yı işgal eden Japon ordularına karşı verdiği bağımsızlık mücadelesine önderlik etti.

Savaştan sonra yenilen Japonya'nın ülkeyi terketmesinden sonra Fransa yeniden Kamboçya'yı boyunduruk altına aldı. Vietnam Demokratik Cumhuriyeti, Laos ve Khmer (Kamboçya) devrimci güçlerinin arasında 1951 yılında kurulan üçlü ittifak Kamboçya'daki direniş hareketini de güçlendirdi. Özellikle Vietnam halkının mücadelesiyle bozguna uğrayan Fransız emperyalistleri Kamboçya'nın devlet bağımsızlığını 1954'deki Cenevre andlaşmasıyla tanımak zorunda kaldılar. Millici bir politika izleyen Prens Norodom Sihanuk devlet başkanı oldu. Kamboçya bağımsızlığını kazandıktan sonra da "Kızıl Khmerler" adı altında örgütlenen gerillalar silahlarını ellerinden bırakmadılar. Prens Sihanuk, izlediği milli burjuva siyaseti ile bir eliyle emperyalistlere ve işbirlikçilerine vurmaya çalışırken, öte yandan "Kızıl Khmerler" ve Vietnam Demokratik Cumhuriyeti ve Güney Vietnam'lı gerillaları ezmeyi istiyordu. Ama Sihanuk, Çin-Hindi'nde Fransız ve Japon emperyalistlerinin çıkardığı çizmeleri giyen ABD'ye karşı bağımsızlıkçı bir politika izledi. Amerikan emperyalistlerinin bütün baskılarına rağmen Güney-doğu Asya'daki emperyalist örgüt SEATO'ya girmedi. ABD'nin yardım tekliflerini reddetti. Bütün yabancı bankaları millileştirdi. 1965 yılında da ABD'nin Kamboçya sınırına yaptığı saldırılar sonucu bu emperyalist ülkeyle bütün ilişkilerini kesti. Sihanuk artık Amerikan emperyalistlerinin bir numaralı hedefi olmuştu. Bu dönemde Amerikan emperyalistleri ve işbirlik

De.sa.7.sü.1'de.

Bugün özgür Kamboçya toprakları üzerinde kızıl bayraklar dalgalanıyor

Kurtuluşun Tek Yolu: Halk Savaşı

Ne ABD emperyalizminin en gelişmiş silahları, ne sosyal-emperyalistlerin hain müdahale ve tertipleri Kamboçya'da da halk savaşının zaferini önleyemedi. Kamboçya halkının yıllarca süren mücadelesi sömürge, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde ulusal ve sosyal kurtuluşa giden tek yolun halk savaşından geçtiğini, devrimci savaşın en zengin ve güçlü kaynağının kitlelerin içinde olduğunu bir kere daha gösterdi.

Revizyonistlerin ve reformcuların yıllardır yaydıkları darbeci, parlamentocu ve barışçı geçiş hayallerinin aksine Kamboçya devrimi de yeni ulusal ve sosyal düzenin ebesinin şiddet olduğunu ispatlamıştır.

Ancak işçi sınıfının marksizm-leninizmle silahlanmış ihtilalci partisi, böyle bir partinin önderliğindeki halk cephesi ve yine böyle bir parti önderliğindeki bir halk ordusu halkı kurtuluşa götürebilir. Kamboçya halkı savaşmaya cesaret ederek ve bu savaşta direnmeyi bilerek revizyonist ve reformcu görüşleri de yenilgiye uğrattı.Kamboçya halkının halk savaşı yoluyla kazandığı zafer parlamentocu, barışçı geçiş hayallerine darbe indirdi, ihtilalci savaşın işçi sınıfı partisinin önderliğinde halk kitlelerini kurtuluşa götürebileceğini gösterdi.

Bireysel terör değil halkın savaşı

Kamboçya halkının mücadelesi halk savaşının yerine bireysel terörü geçirenleri de mahkum etmektedir. Bireysel terör emperyalistlerin ve gericilerin karşısında her zaman yenilmeye mahkum, devrim güçlerinin dağılmasına,karşı-devrim güçlerinin ömürlerinin uzamasına neden olan darbeci ve halkı zafere götüremiyecek olan bir yoldur.

Halbuki devrim kitlelerin eseridir. Onları inandırmadan, onları hazırlamadan, onları örgütlemeden devrimin zaferi imkansızdır. Devrimci savaş kitlelerin savaşıdır ve ancak kitleler seferber edilerek yürütülebilir. Sözde "oligarşi ile halk arasındaki suni dengeyi bozmak için" ortaya atılan küçük silahlı grupların faaliyeti yalnızca hakim sınıflara yapılmış bir düello çağrısı olarak kalır ve kesinlikle yenilgiye uğrar.

Kamboçya halkının mücadelesi siyasi ve silahlı mücadelenin gelişmesi ve birlikteliği konusunda da öğretici derslerle doludur. Herşey basitten karmaşığa doğru gelişir. Halkın en yüksek mücadele biçimi olan silahlı mücadeleye girişilmeden önce u-

De.sa.7.sü.4'de

Parlamento, seçimler ve devrimci proletaryanın tavrı

-3-

Devrimci proletarya 1977 seçimlerinde yurtsever ve anti-faşist bir blok oluşturmalıdır

Bugün ülkemizde parlamentarizmin siyasi bakımdan zamanını doldurmamış olmasından dolayı devrimci proletaryanın sınıf mücadelesinin bir biçimi olarak parlamenter mücadeleyi, bir "kürsü" olarak da parlamentoyu kullanması gerektiğine işaret etmiştik.

Bu gerçek beraberinde, devrimci proletaryanın, seçimlere nasıl katılması gerektiği, seçimlerde nasıl bir taktik siyasi çizgi izlemesi gerektiği sorununu gündeme getirmektedir.

Şüphesiz ki bu sorun, ancak, devrimci proletarya hareketini çevreleyen iç ve dış şartların irdelenmesiyle, içinde bulunduğumuz dönemin objektif ve subjektif şartlarının tahliliyle tam ve doğru bir şekilde çözümlenebilir.

Devrimci proletarya hareketini çevreleyen subjektif şartların başında, proletaryanın siyasi öncüsünün, proletarya partisinin henüz oluşturulmamış olmasıdır. Ülkemizde, proletaryanın bağımsız siyasi hareketinin ve bu hareketi yönetecek siyasi örgütün oluşturulamadığı günümüzde, devrimci proletaryanın kendisini örgütlerken diğer sınıf ve tabakaların mücadelelesi içinde yer alması gerektiği gerçeği, devrimci proletaryayı, diğer ezilen sınıf ve tabakaların da çıkarlarını savunmaya ve onlarla kendi ortak yanlarını tespit edip birlikte hareket etmeye zorluyor. Ayrıca, içinde bulunduğumuz bu dönemde, ülkemizde faşist ve sosyal-faşist karşı-devrimci terör'ün artması, faşist diktatörlüğün halka karşı saldırılarının yoğunlaşması, ABD emperyalizminin sarsılan hegemonyasını pekiştirmeye çalışması ve Rus sosyal-emperyalizminin her alanda yayılmaya çalışması, bütün bu şartlar,yığınların uyanıklığının artırılmasını ve birlikteliğinin sağlanarak pekiştirilmesini zorunlu kılmaktadır. Bu zorunluluk da, proleter devrimcilerin her alanda , her yerde tüm halk kitleleri arasında çalışmalarını ve mümkün olan her konuda onlarla ortak tutum içinde bulunmalarını gerektirmektedir. Çünkü halk düşmanlarının her alandaki yıkıcı faaliyetleri tüm emekçi yığınların seferber edilmesiyle durdurulabilir. Bütün halkımızın bunlara karşı seferber edilebilmesi de, grevden mitinge, dernek çalışmasından seçimlere kadar tüm kitlesel eylemlerde onlarla birlikte olmaktan, somut talepleri doğrultusunda onları birleştirebilme mücadelesinden geçmektedir. Bu yüzden proleter devrimciler önümüzdeki seçimlerde, Ulusal Demokratik Halk Devriminin itici güçleri olan bütün sınıf ve tabakaları ve bunların siyasi temsilcilerini birleştirmeye çalışmalıdırlar. Seçimlerde kurulacak ittifak anti-emperyalist, anti-feodal ve anti-faşist birleşik cephenin kurulması yolunda, daha da önemlisi proletarya partisinin inşası yolunda ileri bir adım olacaktır. Devrimci proletarya, oluşturulacak olan beraberliği, proletaryanın genel ve uzun vadeli mücadelesinin bir parçası olarak görmeli, bu ittifak içinde kendi ideolojik, siyasi ve örgütsel bağımsızlığını koruyabilmeli, hiçbir zaman ittifak içerisindeki güçlerden herhangi birinin peşine takılmamalıdır. Ayrıca, devrimci proletarya, seçimler dönemindeki genel siyasi kampanyasının yığınların devrim doğrultusunda seferber edilmesinin bir amacı olabilmesi için, birlikte olunacak güçlerin anti-emperyalist, anti-feodal ve anti-faşist bütün yönlerini desteklerken, onların gerici, teslimiyetçi olan yönlerini teşhir etmeli, bu beraberliği UDHD yolunda, proletarya partisinin inşası ve birlik cephesinin kurulması yolunda bir adım ve bunları gerçekleştirecek olan yığınların siyasi bakımdan eğitilmesi için bir amaç olarak ele alınmalıdır.

Birlikte hareket edilecek güçlerde aranılacak özellikler

Türkiye emperyalist dünya sistemine bağlı ve burjuva demokratik devrimini yapmamış yarı-sömürge bir ülkedir. Bugün ülkemiz emperyalizme bağlı büyük burjuvazinin ve feodal toprak ağalarının faşist diktatörlüğü altındadır. Ama hâkim sınıflar, günümüzde siyasi bir bütünlük içerisinde değillerdir! Bir yandan Amerikan emperyalistlerinin sarsılan hegemonyalarını yeniden pekiştirmeye çalışmaları ve Rus sosyal-emperyalistlerinin ekonomik, siyasi ve kültürel planda yayılmaya çalışması ve iki süper devlet arasındaki çatışma, bir yandan da kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi buhranının derinleşmesi, hakim sınıflar arasındaki çatışmayı şiddetlendirmektedir. Hakim sınıflar arasındaki bu çatışmalar sürerken halk saflarında da baskı ve

De.sa.7.sü.1'de

"1 MAYIS, İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ"NDE

Körükle
devrim ateşini
Zulmü rüzgarlara savur
Kollarının bütün gücüyle
Tavı gelen demire vur
Bu kavga en sonuncu
Kavgamızdır artık
Enternasyonalle
Kurtulur insanlık

HALKIN KURTULUŞU HALKIN BİRLİĞİ ve HALKIN YOLU'nun ortak açıklaması

"Bütün proleter devrimciler, 1 Mayıs kutlamaları için ileri!"

HALKIN KURTULUŞU, HALKIN BİRLİĞİ ve HALKIN YOLU tarafından sürdürülmekte olan, "1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü" kampanyası gelişiyor. Bu kampanyanın başarılı bir şekilde sürdürülmesi ve tamamlanması için şartlar son derece elverişlidir.

Kampanyanın pratik çalışmalarında ve kampanya sırasında yürütülen mücadelelerde Halkın Birliği, Halkın Yolu ve Halkın Kurtuluşu gazetelerinin görüşlerini benimsemiş olan proleter devrimciler doğru bir anlayışla ve enginleri fethetme ruhuyla mücadeleye atıldıkları ve hareket ettikleri takdirde kampanya mutlaka başarıya ulaşacak; ve emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı güçlü bir mücadele, proleter devrimcilerin birliği yolunda ileri bir adım olacaktır.

Proleter devrimciler, yakın geçmişte gerçekleştirilmiş olan kampanyaların derslerini dikkatli bir şekilde incelemelidirler. Olumluluklardan ve olumsuzluklardan "1 Mayıs" kampanyası için aydınlatıcı dersler çıkarmalıdırlar.

Kampanya sırasında proleter devrimciler en geniş halk kitleleriyle birleşme ve onları kampanyanın hedefleri doğrultusunda seferber etmede istekli ve kararlı olmalıdırlar. Her meselede "halka güven, halkın gücüne güven" ilkesi ile hareket etmelidirler.

Kampanyanın mali yönünün düzenlenmesi için bağış toplamada, kampanyanın en temel araçları olan mitingler, yürüyüşler salon toplantıları ve gazete satma sırasında Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Birliği gazetelerinin görüşlerini savunan proleter devrimciler; bütün bunları birlik içinde gerçekleştirmede, birbirleriyle devrimci bir tarzda birleşmede ve proleter devrimcilerin militan birliğini bizzat hayatın kendisi içinde gerçekleştirmede azami derecede kararlı ve istekli olmalıdırlar. Her türlü grupçu ve çıkarcı davranışa karşı, ilkeli bir mücadele yürütmelidirler.

Kampanyayı açan çağrı yazısında da belirtildiği gibi, "1 Mayıs" kampanyasının unsuru olan çalışmaların tümü Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu taraftarı proleter devrimciler tarafından yürütülmelidir. Miting-yürüyüşler, salon toplantıları vb. sadece proleter devrimciler tarafından düzenlenmeli ve gerçekleştirilmelidir.

Ancak halk güçleri içinde yer alan diğer siyasi hareketlere, miting-yürüyüşlere, salon toplantılarına vb. katılmaları için mutlaka çağrı yapılmalı, daha doğrusu doğru bir ittifak siyaseti izleyerek bu güçlerin katılması sağlanmalıdır.

Kampanyanın bütün çalışmaları sırasında Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu gazetelerinin görüşlerini savunan proleter devrimciler birlik noktalarını öne çıkarmalı ve bunlardan kalkarak ayrılıkları gidermede istekli olmalıdırlar.

Miting-yürüyüş, salon toplantıları, gazete satışı, semt ve kahve toplantıları vb. sırasında proleter devrimciler mümkün olduğu kadar ortak bir davranış içine girmelidirler. Bu eylemler sırasında mücadelenin bu aşamasının temel sloganları mutlaka kullanılmalıdır. Bu sloganlar ve diğerleri mümkün olduğu kadar ortaklaştırılmaya çalışılmalı ve ortak olarak kullanılmalıdır. Üzerinde anlaşmaya varılamayan sloganlar da karışıklık yaratmadan, bir diğerinin sloganını bastırma tavrına girilmeden kullanılmalıdır.

Miting-yürüyüş vb. eylemler sırasında mümkün olan her yerde üç gazete taraftarları bir blok teşkil ederek hareket etmeli, üç gazetenin pankartları en önde yer almalıdır.

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu taraftarları arasında mümkün olduğu kadar ortak davranış ve ortak slogan kullanma tavrı, ajitasyon ve propagandada ve eylemde ortaklık tavrı esas alınmasının yanında; eylemlerde yer alan diğer halk güçleri için ise "eylemde birlik, ajitasyon, propagandada serbestlik" ilkesi uygulanmalıdır.

Miting, salon toplantısı vb. eylemlere katılan halk güçlerinin hepsi söz hakkına sahip olabilirler. Konuşma hakkı meselesinde karar oradaki üç gazete taraftarlarına aittir. Konuşma hakkına sahip olmada diğer hareketler için, mitingin yapıldığı bölgede nitel ve nicel olarak var olma bir kriter olarak dikkate alınmalıdır.

Proleter devrimciler, miting, salon toplantısı vb. sırasında yapılacak konuşmalarda, kampanyanın amacından saptırılmasına, kampanyayı sabote etmeye çalışacak bozgunculuğa ve kısır polemiklere müsaade etmemeli ve kendileri de bu tavra girmemelidirler.

"1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü" kampanyasının enternasyonalist anlamı ve hedeflerini gözönüne alarak proleter devrimciler kampanya sırasında kullanılacak pankart ve sloganlarda, ülkemizdeki ezilen millet ve milliyetlerin dillerine özel bir dikkat göstermelidirler.

Proleter devrimci arkadaşlar!

Enginleri fethetme ve proleter devrimci safları sıklaştırma ruhuyla kampanya çalışmalarını sürdürelim. 1 Mayıs kutlamalarına hazırlanalım.

1 Mayıs proleter devrimcilerin birliği ve proletarya partisinin oluşturulmasında ileri bir adım; ABD emperyalizmine, Sovyet sosyal-emperyalizmine, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede güçlü bir ileri atılış olsun!

YAŞASIN I MAYIS!
YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ!
BÜTÜN PROLETER DEVRİMCİLER, I MAYIS KUTLAMALARI İÇİN İLERİ!

HALKIN KURTULUŞU
HALKIN BİRLİĞİ
HALKIN YOLU

NOT: Kampanyayı mali yönden desteklemek amacıyla bağışlar İş Bankası Türbe-İst. Şubesi 46488-C/ Hayrabet Honca hesabına yatırılabilir.

1 MAYIS ve PROLETER ENTERNASYONALİZMİ

"İşçi yoldaşlar! Tüm ülkelerin işçilerinin sınıf bilincine vardıkları, insanın insana baskısı ve zulmüne karşı verilen mücadelede, açlık yoksulluk ve aşağılanmaya karşı milyonları kurtarma mücadelesinde birlik oluşlarını kutladıkları İşçi Bayramı yaklaşıyor. Bu büyük mücadelede birbirine karşı olan iki dünya var: Sermaye dünyası ile emek dünyası, sömürü ve esaret dünyası ile kardeşlik ve özgürlük dünyası"

"... şimdi ezilen mülksüzleştirilmişler parababalarına ve sömürücülere karşı savaş ilan etmişlerdir. Tüm ülkelerin işçileri, emeği ücretli kölelikten, yoksulluk ve baskıdan kurtarmak için savaşıyorlar..."

"Emeğin sermayeye karşı verdiği mücadele tüm ülkelerin işçilerine büyük fedakarlıklara mal oluyor. Onlar daha iyi bir hayat ve özgürlük uğruna kanlarını oluk oluk akıtıyorlar. Bu dava için çarpışanlara hükümetler görülmemiş işkenceler yapıyorlar. Fakat tüm baskılara karşın dünya işçilerinin birliği büyüyor ve güç kazanıyor. Giderek daha çok işçi sosyalist partilerde birleşiyor, bu partileri destekleyenler milyonlara varıyor ve kapitalist sömürücüler sınıfını alaşağı edecekleri kesin zafere doğru, kararlı adımlarla ilerliyorlar"

Savaş günü: 1 Mayıs

Lenin 1904 yılında 1 Mayıs'ta proletaryanın görevlerini böyle koyuyordu. 1 Mayıs bir mücadele günüydü. Lenin'e göre 1 Mayıs bir savaş günüydü. Lenin'in proletaryaya (işçi sınıfına) inancı sonsuzdu: O "sömürücü sınıfın alaşağı edileceği kesin zaferi" onyıllar öncesinden böyle görüyor ve müjdeliyordu.

Tarih Marksistleri doğruladı. Lenin'in çizgisi "işçi sınıfının güçlerini birleştiren, onu sömürücü sınıflara karşı uzlaşmaz mücadelede harekete geçiren ve yol gösteren Bolşevizm, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin zaferine, işçi sınıfının diktatörlüğünün kurulmasına ve SSCB'de sosyalizmin zaferine yol gösterdi."

Proletaryanın kalbi Sovyetler Birliği'nde atıyordu

1917 ile 1956 arasında proletaryanın Birlik ve Mücadele gününde kalbi SSCB'de atıyordu. "Bütün dünya'da işçilerin 1 Mayıs'ı kutladıkları bayrağın altındaki kardeşçe uluslararası dayanışmanın SSCB'de yıkılmaz bir maddi temeli" vardı.

Bu dönem boyunca burjuvazi ile proletarya arasındaki savaşta SSCB'ne karşı tavır proleter enternasyonalizminin kıstası idi. Dünya proletaryası SSCB'nin safında ve emperyalizmin karşısında yeralmaktaydı.

Dönüm noktası

1956 dünya proletaryası için yeni bir dönüm noktası oldu. Burjuvazi şanlı Sovyetler Birliği'ni içinden yıkarak orada bir burjuva diktatörlüğü, faşist bir diktatörlük kurdu. Rusya giderek emperyalist bir devlet haline sosyal-emperyalist bir devlet haline geldi.

1956 yılından sonra özellikle 1960 ortalarından sonra SBKP faşist bir parti SSCB'de emperyalist bir devlet, ABD'den sonra ikinci süper devlet haline geldi.

Proletarya, Sovyet Rusya'da diktatörlüğünü kurduktan 40 yıl sonra yenik düşüyordu.

Dünya proletaryasının kalbi artık 1 Mayıslarda SSCB'de atmayacaktı.

Lenin'in bayrağı artık SSCB'de dalgalanmayacaktı.

Bugün proleter enternasyonalizminin kıstasları

Bu gün de 1 Mayıslar kutlanıyor. Emek ve sermaye arasında savaş sürüp gidiyor.

Bu günün şartlarında proleter enternasyonalizminin kıstası nedir?

Bu gün de her zaman olduğu gibi bir tek temel kıstas vardır: Marksist-Leninist misin, değil misin? Proletaryanın ve tüm insanlığın kurtuluşu için savaşıyor musun?

Bu temel kıstas SSCB'ne karşı tavırda da ifadesini bulmaktadır.

SSCB emek ile sermaye arasındaki savaşta emeğin saflarını terkederek sermayenin saflarına geçmiştir. SSCB artık bir proletarya diktatörlüğü değil bir emperyalist burjuva diktatörlüğüdür. Üstelik SSCB' emperyalist burjuvazisi bütün dünya halklarının iki baş düşmanından biri haline gelmiştir.

Bu nedenle bu günkü proleter enternasyonalist tavırın önemli bir unsuru SSCB'nin karşısında yer almaktır. Yani Sovyet revizyonist burjuvazisinin diktatörlüğünün karşısında yer almaktır. Bu emek ile sermaye arasındaki savaşın emek lehine zaferle bitmesi için zorunludur.

Bu günün koşullarında proleter enternasyonalizminin başka kıstasları nelerdir?

Sosyalist Çin ve Arnavutluk karşısında tavır

Bu günün koşullarında ÇİN HALK CUMHURİYETİ ve ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK CUMHURİYETİ karşısında tavır ne olmalı? Bu soruya bir proleter enternasyonalist şöyle cevap verir: Bu gün proleter enternasyonalizmini savunmak emperyalizm karşısında Çin ve Arnavutluk'un yanında yeralmak demektir. Uluslararası proletarya zaferden zafere ancak bu şekilde koşabilir. Kapitalizme karşı kesin zaferi kazanma yolunda ilerleyebilir, dünya devrimini ilerletebilir.

Dünya proleter devrimci hareketi karşısında tavır

Bütün dünya'da proletaryanın yeni Marksist-Leninist partileri güçleniyor ve işçi sınıfıyla kaynaşarak güçlü devrimci bayraklar yükseltiyorlar. Kardeş partiler arasında çok taraflı ve ikili toplantılar yapılıyor. Proletarya, dünya çapında güçlerini toparlıyor ve kapitalizme karşı kesin zaferi kazanma yolunda ilerliyor. Proleter enternasyonalist tutum bütün bu gelişmeleri şiddetli bir heyecanla ve sevinçle karşılamayı gerektirir. Proleter enternasyonalist tutum bu girişimleri vargücümüzle desteklememizi gerektirir.

Sömürgelerin, yarı sömürgelerin, emperyalizm tarafından ezilen bütün ülkelerin, ezilen ulus ve halkların kurtuluş mücadelelerine karşı tavır

Lenin "... sosyalist devrim sadece ve esas olarak her ülkedeki devrimci proletaryanın kendi burjuvazisine karşı bir mücadele değil, bütün sömürgelerin emperyalizm tarafından ezilen bütün ülkelerin, bütün bağımlı ülkelerin uluslararası emperyalizme karşı mücadelesi olacaktır" demekteydi.

Bu günün koşullarında bu zorunluluk hala geçerlidir. Emperyalizm çağında ezilen ulusların ve halkların ulusal ve sosyal kurtuluş devrimleri dünya sosyalist devriminin bir parçası haline gelmişlerdir.

Bu bakımdan, ezilen ulus ve halkların kurtuluşu için mücadele etmeyen proleter enternasyonalisti olamaz. Proletaryanın safında olamaz.

1 Mayıs yaklaşırken

Uluslararası proleter dayanışma günü olan 1 Mayıs yaklaşırken proleter devrimciler, proleter enternasyonalizmi konusunu derinlemesine ele almalıdır.

Dünya sosyalist devriminin kesin zaferc ulaşmasına Türkiye proletaryasının ve onun öncü müfrezesinin olumlu bir katkıda bulunabilmesi buna bağlıdır.

Türkiye'de Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin ve sosyalist devrimin zaferi buna bağlıdır.

Bütün ülkelerin işçilerinin kardeşçe dayanışmasının proletaryanın savaşçı güçlerinin "askerlik yoklamasına" çağrılmasının günü olan 1 Mayıs'a proleter enternasyonalist ruhu, proleter enternasyonalist bilinci ve tutumu güçlendirerek hazırlanalım!

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!

Halkın Yolu dergisinin "1 Mayıs kampanyası" ile ilgili açıklaması üzerine

HALKIN YOLU dergisi, gazetemizin 51. sayısında yayınlanan açıklamasıyla proleter devrimcilerin yürüttüğü "1 Mayıs; İşçi Sınıfının Uluslararası, Birlik, Dayanışma ve Mücadele Gününü Kutlayalım" kampanyasına katıldığını belirtmiştir. Bu açıklama bizi son derece sevindirmiş, mücadele gücümüzü arttırmıştır.

Ancak HALKIN YOLU dergisi, gazetemizde yayınlanan açıklamasında HALKIN KURTULUŞU ve HALKIN BİRLİĞİ'nin ortak çağırısı ve faaliyetini iki noktadan eleştirmektedir. Birincisi AYDINLIK dergisinin böyle bir organizasyonun dışında bırakılma tavrımızdır. Gazetemizin AYDINLIK dergisinin siyasi çizgisi konusundaki tahlili ve bu çizgiye karşı tutumu herkez tarafından bilinmektedir. HALKIN KURTULUŞU, AYDINLIK dergisinin siyasi çizgisine damgasını vuran özelliğin sınıf işbirlikçiliği ve sağ oportünizm olduğunu belirtmiş ve proleter devrimcilerin birliği içinde düşünülemiyeceğini tespit etmiştir.

Öte yandan HALKIN KURTULUŞU her eylemi özel olarak da "1 MAYIS" kampanyasını proleter devrimcilerin birliği yolunda bir atılım yapma arzusundadır. Çünkü sistemli, merkezi ve programlı bir eylem birliği, proleter devrimcilerin birliği için temel dayanaklardan biri olabilir. Elbetteki bugünkü şartlara uygun bu anlayışların sonucu AYDINLIK dergisi böyle bir organizasyonun dışında kalacaktır.

HALKIN YOLU dergisi "1 MAYIS" kampanyası ile ilgili ortak çağrımızdaki anlayışın sonuçlarını eleştirmeden önce AYDINLIK dergisi konusundaki kendi anlayışını gözden geçirmelidir. Ne yazık ki gözden geçirilmesi ve düzeltilmesi gereken ilk nokta budur. Çünkü HALKIN YOLU dergisi bir yandan; AYDINLIK'ı "oportünist eğilim","sınıf uzlaşmacısı", "oportünist tezlere kılıf olması için,Lenin tahrifçisi" diye nitelemekte; öte yanda onu proleter devrimci olarak taçlandırmaktadır. Zaten HALKIN YOLU'nun siyasetine bugüne kadar damgasını vuran temel yanda budur: hiçbir mesele de kesin çizgiler çekememek, hiçbir meselenin temel ve tali yanlarını ayıramamak ve sürekli bir "ara Akımcı" olarak kalmak. Son birbuçuk-iki yıllık mücadele bunun birçok örneği ile doludur.

HALKIN YOLU dergisi bugüne kadar özellikle HALKIN KURTULUŞU ile AYDINLIK dergileri arasında süren hiçbir mücadelenin özüne inmeye ve bu mücadelelerin siyasi karakterini anlamaya çaba göstermemiştir. Bu nedenle bütün tavrı "sizde haklısınız, onlarda haklı." veya "sizde haksızsınız, onlarda haksız" tekerlemelerinin dışına çıkamamıştır. HALKIN YOLU bunun yerine HALKIN KURTULUŞU'nun eleştirisini AYDINLIK'a, AYDINLIK'ın eleştirilerini HALKIN KURTULUŞU'NA yöneltmiştir. HALKIN YOLU dergisi bu tavrını terketmediği, meselelerin derinine inmeyi reddettiği sürece "ara akımcı" olarak kemikleşmeye mahkum olacaktır.

Bugüne kadar "Merkezi Görev","Türkiye Komünist Hareketi'nin Geçmişi" vb. birçok konuda HALKIN YOLU dergisi iki mihrak arasındaki mücadelenin hangi siyasi sonuçlar açısından tartışıldığını dikkate bile almamış; bunları sadece saf teorik tartışmanın birer aracı haline getirmiş, hiçbir meselede temel ve tali yanları belirtmemiştir. İşte kısaca koyduğumuz bu nedenlerden dolayı HALKIN YOLU dergisi AYDINLIK'ın "sınıf uzlaşmacısı", "oportünist" ve "tahrifçi"mi yoksa "proleter devrimci" mi olduğuna karar vermelidir. Böyle bir karar ve tavır herkesden ve herşeyden önce proleter devrimcilerin birliğine hizmet edecektir.

Ayrıca HALKIN YOLU "sınıf uzlaşmacısı" ve "oportünist" bir siyasetin okşanarak değil ancak şiddetli bir mücadele ile yıkılacağını bilmelidir.

Kürt marksist-leninist'lerin "1 Mayıs" kampanyasına alınmaması konusuna gelince; HALKIN KURTULUŞU bütün proleter devrimcilerin, her milliyetten proleter devrimcilerin en istekli ve canlı destekleyicisidir. Halen proletarya partisinin oluşturulmamış olduğu bugünkü şartlarda HALKIN KURTULUŞU "... Dil ve milliyet farkı gözetmeksizin, tüm proletaryaya dayanan birleşik, merkezi ve savaşçı tek bir örgüt yaratmanın" en kararlı savunucusu olmuştur ve bundan sonrada bu yöndeki çabasını sürdürecektir.

Devrimci Proletarya, Sendikal hareketi kendi kızıl bayrağı altında toplayacaktır

Sosyal faşizm, işçi sınıfı ve halk kitlelerinin devrimci azmini yoketmek, onları "sosyalizm" lafazanlığı ile uyutup azgınca sömürmek amacıyla yola çıkmıştır. Sosyal faşizm en koyu karşı devrimciliktir.

Ülkemizde artan Sovyet yayılmasına ve yükselen sınıf mücadelesine bağlı olarak sosyal faşizm de diğer karşı devrimci siyasetler gibi azgınlaşmıştır. Sosyal faşizm, çeşitli hile ve tertiplerle işçi sınıfının ve halkın yükselen mücadelesini boğazlamaya çalışmaktadır.

Sosyal faşizmin temel hedeflerinden biri işçi sınıfının sendikal hareketidir.

Sosyal faşizm işçi sınıfı hareketini marksist leninist öncüsünden kopartarak bir burjuva işçi hareketi haline sokmaya çabalamakta ve bu uğurda çok yönlü bir karşı devrimci faaliyet yürütmektedir.

DİSK'in başına çöreklenmiş sosyal faşistler, işçi sınıfının sendikal mücadelesinde, geçici bir süre için de olsa, büyük bir etkileme gücüne sahiptirler. Onlar bu güçlerini, işçi sınıfıyla işçi sınıfı devrimcileri arasında duvarlar örmek için kullanmaktadırlar.

Bunu yapabilmek için en aşağılık sendikacılık hile ve entrikalarından, silahlı saldırılara, grev kırıcılığından bazı sendikaların tam bir abluka altına alınmasına kadar her türlü yolu deneyen sosyal faşistler, bugün de bu siyasetlerini yoğunlaşmış bir biçimde sürdürmektedirler.

Fakat sosyal faşistlerin suratlarındaki "sosyalist" maskesi her gün biraz daha yırtılmakta ve hergün biraz daha geniş kitleler onların karşı devrimci özlerini, faşist özlerini sezmeye başlamaktadır.

Öte yandan işçi sınıfı hareketi ile sosyalist hareketin kaynaşması süreci de gelişmektedir. İşçi sınıfı ile kaynaşmanın tek tutarlı yol olduğunu bilen proleter devrimciler kararlılıkla bu yolu izlemektedir.

Bu şekilde, süren sınıf mücadelesinde sosyal faşistler bugün işçi sınıfı hareketinin denetimini, kesin olarak ellerinde tutuyor gibi görünmelerine rağmen, çöken onlar, gelişen proleter devrimcilerdir. İşçi sınıfı hareketinin revizyonist sosyal faşist, faşist, reformist ve her türlü proleter olmayan önderlikten kurtarılması mücadelesinde marksist-leninistlerin katetmeleri gereken çok yol olduğu muhakkaktır. Fakat neyin çökmekte neyin gelişmekte olduğunu da tesbit etmeliyiz.

Revizyonist sosyal faşistlerin "Maocu" olarak karalamaya çalıştıkları proleter devrimcileri işçi sınıfından kopartma ve tecrit etme siyasetleri boşa çıkarılacaktır. Boşa çıkarılmalıdır.

Ülkenin birçok yerinde, birçok semtte ve fabrikada proleter devrimci siyasetler, bütün zor koşullara rağmen işçilere ulaşmakta ve onlarda derin yankılar uyandırmaktadır.

"İşçiler Sendika Yönetimine" sloganı, işçi sınıfına malolmuştur.

İşçi sınıfının sendikal hareketi sosyal faşist ve faşist önderlikleri; devirecek, reformist önderlikleri aşacak ve proletarya, sendikal hareketini de kendi kızıl bayrağı altında toplayacaktır.

OYAK İşçileri

Sendikamızı sosyal-faşistlere bırakmayacağız

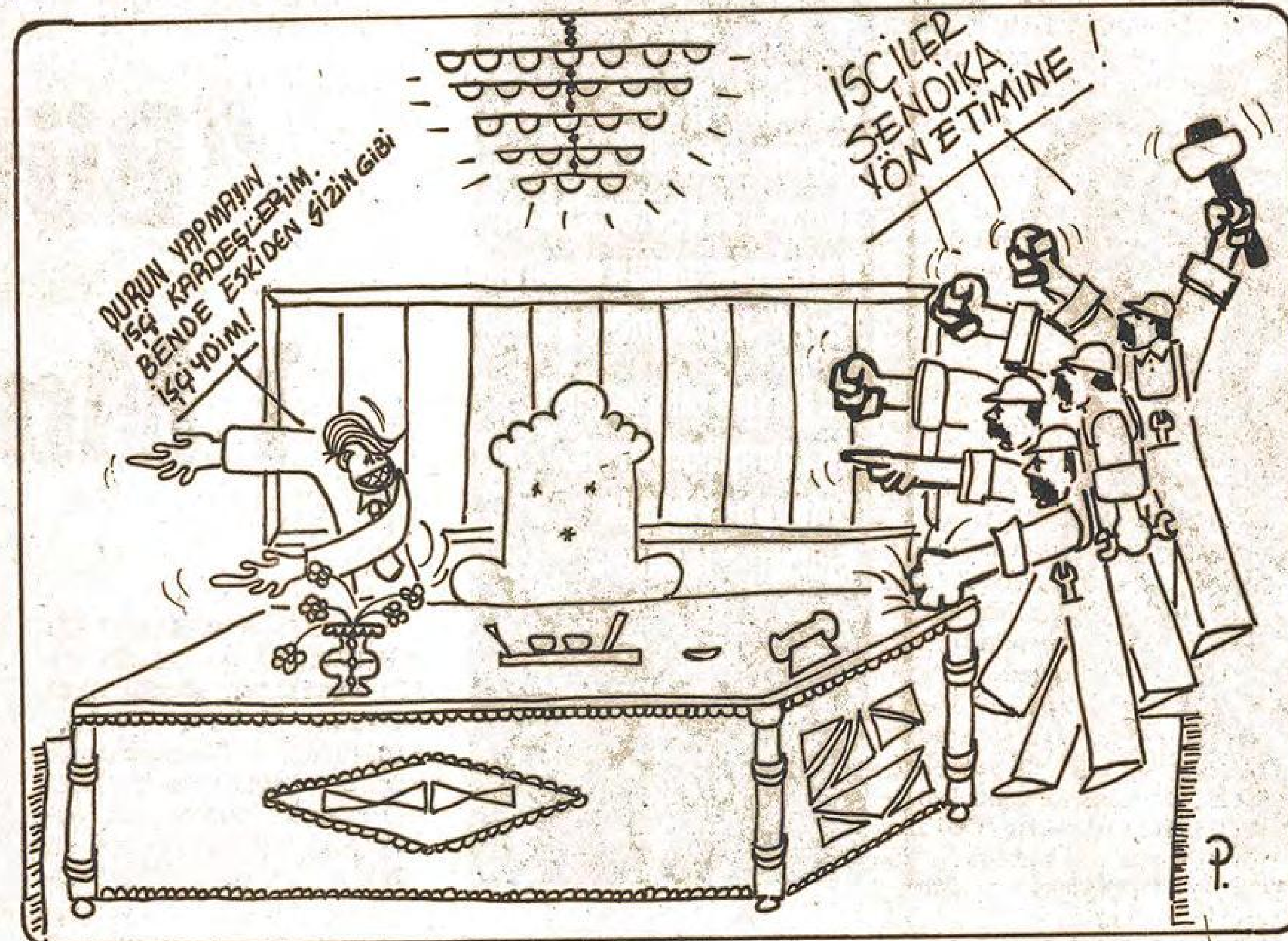
Sosyal faşist kuklası sendika ağaları neden grev kararı aldı

Bizler Teknik-İş Sendikasına bağlı OYAK işçileriyiz.

İşverenle yapılan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamayınca, sendika yöneticileri, bizim yaptığımız baskıya direnemeyip grev kararı almaya mecbur kaldılar.

Grevin, işçilerin ekonomik, siyasi taleplerini gerçekleştirmede bir araç olması yanında işçilerin birleşmesi, bilinçlenmesinde ve sömürü düzenine son vermek için ileri atılmalarında önemli bir silah ve araç olduğunu bilen işveren, sendika ağaları ve sosyal-faşistler, tam da bundan dolayı bundan önceki işyerlerinde uyguladıkları taktiklerle greve çıkmayarak kendi aralarında uzlaşmak istiyorlardı.

Fakat istediklerini başaramadılar. Aramızda greve çıkılması için imza toplayıp sendikaya gönderdik, ve sendikamıza gelerek oraya uğrayacak olan diğer işçi arkadaşlarımıza da durumu anlatacağımızı bildirdik. Bunun üzerine sendikacılar tornistan etti ve grev kararı aldılar.

18 MART'TA GREVE ÇIKILDI. SENDİKA AĞALARININ HAİN YÜZLERİ

18 Mart'ta greve çıkıldı.

Daha o gün sendika ağaları hain yüzlerini gösterdiler.

Grev sırasında pankartlarımızı söken, ıslık çalıp aramızda küstahça dolaşan ve bir ara bizi boş bulup bir arkadaşımızı döven Amerikancı faşistlere "gık" demeyen sendika ağaları, bütün hışımlarıyla devrimcilere saldırdılar.

Onlar grev yerine astıkları bir kağıt parçasıyla, "Maocu", "goşist" diye karalamaya çalıştıkları devrimcilerin grev yerine gelemeyeceklerini, röportaj yapamayacaklarını, onlarla ilişki kuranların sendika üyeliğinden atılacağını söylediler.

IGD'Lİ SOSYAL-FAŞİSTLER: GREV KIRICILARI

İşçilerin birleşip güçlenmelerini hiç istemeyen sendika ağaları ve onların arkasında sosyal-faşistler, işçilerin can düşmanı olan IGD'li sosyal-faşistleri ve IGD'lileri grev yerine getirdiler. (İlerici Gençlik Derneği, İlerici Kadınlar Derneği) İşçilerden ödedikleri aidatlardan kesilen haraçlar ve Rus emperyalist burjuvazisi tarafından (yani Rusya proletaryasından kesilen haraçla) beslenen bu Rusçu faşistler, devrimcilere yakınlık duyan arkadaşları çamurlamaya, onları tecrit etmeye çalıştılar. İşçiyi bölmeye uğraştılar.

Bir diğer koldan da, sendikada verilen seminerlerde revizyonist propaganda yapılıyor. İşçi sınıfının hayatı yaratan ve tarihi ileriye götüren en tutarlı tek güç olduğu gerçeği işçilerden saklanarak DİSK'in "herşey" olduğu fikri yayılmaya, aşılanmaya çalışılıyordu. Yani işçilerle onların örgüt biçimlerinden birisi arasındaki doğru ilişki yerine sosyal-faşist bir DİSK sevgisi ve hayranlığı konulmaya çalışılıyordu.

Ayrıca sendika ağaları ve sosyal-faşistler, bazı işçilere yardım yaparken bazılarına yardım yapmayarak da bölücülüklerini sürdürdüler.

MASKELER DÜŞÜYOR

Bu oyunlar sürüp gitti. Fakat bir gün, daha önceki bir çok uygulamalarla niteliklerini anlamaya başladığımız işçi sınıfı düşmanı sosyal-faşistlerin ve onların kuklası olan sendika ağalarının maskeleri kesin olarak düştü.

Onlar 28 Mart'ta sabaha karşı (04.00) dörtte direnişimizi sattılar. Mücadelemizi sattılar. Daha evvel önümüze çıkarmaya cesaret edemedikleri bir toplu sözleşmeyi sabahın alaca karanlığında, işçilerin yokluğundan yararlanıp imzaladılar.

O sabah grev yerine geldiğimizde pankartların söküldüğünü gördük. İlk önce bunu bir faşist baskını sandık. Fakat daha sonra gerçeği öğrendik. Sendika ağaları ve sosyal-faşistler bizi satmıştı.

Bunun üzerine, topluca DİSK yürütme kurulu üyesi, Maden-İş Bölge temsilcisi Ali Kaya'ya gittik, ondan hesap sorduk. Sonra sendikaya gittik ve onların da hainliklerinin hesabını sorduk.

Sendika baş ağası Turhan Ata üzerimize yürüdü ve hiç bir gücümüzün olmadığını söyledi. Hiçbirşey yapamayacağımızı söyledi. O hala işçi düşmanı dişlerini gösteriyordu.

GREVİ SATANLAR

Deneylerimiz açıkça göstermiştir ki, grevimizin kırılmasının baş sorumluları sendika içerisinde sendika başkanı Turhan Ata'yı paravana olarak kullanan sosyal-faşist Cahit Baylav ve DİSK yöneticileridir.

TEKNİK İŞ SOSYAL-FAŞİSTLERİN VE AĞALARIN DEĞİL, İŞÇİLERİNDİR.

Teknik-İş Sendikasını biz kurduk. Aidatlarımızla, onu biz yaşatıyoruz.

Şimdiki sosyal-faşist yöneticiler ve sosyal-faşist uşağı yöneticiler defolup gitmeye mahkumdur. Onların sendika yönetimini işgalleri ergeç sona erdirilecektir.

Biz ne Tez Büro-İş'e ne de bir başka sendikaya geçmekle sorunlarımızı çözemeyeceğimizi biliyoruz.

Bize oynanan oyunların hesabını sormak ve sendikamızın gerçek sahipleri olarak sendikamızın yönetimini ele geçirmek için mücadele edeceğiz.

Bizim sizlerden bir isteğimiz olacak. Hakim sınıfların, emperyalizmin işbirlikçilerinin basını işçinin sesini boğmaya çalışıyor. Bizler sizin aracılığınızla diğer işçi arkadaşlara sesleniyoruz.

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
KAHROLSUN FAŞİSTLER, SOSYAL-FAŞİSTLER!
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

"Kendi temsilcilerimizi kendimiz seçtik"

Biz Batı Tekstil İşçileri, sendikamızı gerçek sınıf sandikası haline getirmek, bizleri alçakça patrona satan faşist sendika ağalarını devirmek için kararlı mücadeleler verdik ve vermeye devam edeceğiz.

Bu yönde ilk adım olarak, kendi temsilcilerimizi kendimiz seçtik.

İşçilerin özgür iradesini yansıtan, sınıfının çıkarları uğruna taviz vermeden mücadelede direnecek temsilcilerin sendika yönetimine gelmeleri işverenin ve bütün karşı-devrimcilerin korkulu rüyasıdır. İşte biz bunu gerçekleştirdik.

MÜCADELE ÖNÜNDE ENGEL: SENDİKA AĞALARI

Bizim kendi temsilcimizi seçme mücadelemiz patron-sendika ağası işbirliğini bir kez daha ortaya çıkardı. Bizim bu mücadelemize engel olmak isteyen sendika ağaları, bunun için çok çalıştılar.

Fakat onlar her seferinde, "İşçiler Sendika Yönetimine" "Kahrolsun Sendika Ağaları !" sloganları ile işyerinden kovuldular.

DİRENİŞ

Mücadeleye aktif bir şekilde katılan bir arkadaşımız raporlu olduğu halde iki gün işe gelmediği bahane edilerek işine son verildi. Kendisi işyerine geldiği zaman polisler onu saçlarından sürükleyip dışarı atmaya çalıştılar.

Bunun üzerine arkadaşımızı polisin elinden aldık ve fabrika içinde direnişe geçtik.

Direniş boyunca gür sloganlar atıldı devrimci marşlar söylendi, 15-16 Haziran, 1 Mayıs ve benzeri günlerin önemi anlatıldı. Attığımız "İşçiler Sendika Yönetimine", "Kahrolsun Sendika Ağaları" "Kahrolsun Faşistler Sosyal Faşistler" sloganları işçi sınıfının düşmanlarının yüreğine korku saldı.

Direnişimizin kanunsuz olduğunu söylemeye gelen patron uşağı sendika ağası teşhir edildi.

Bazı arkadaşlarımız, ertesi gün de devam eden, direnişe katılmadılar, patronun sendika ağalarının ve polisin yıldırma çabaları bu arkadaşları, etkilemişti.

Fakat direniş durmadı güç kazandı .

POLİS SALDIRIYOR

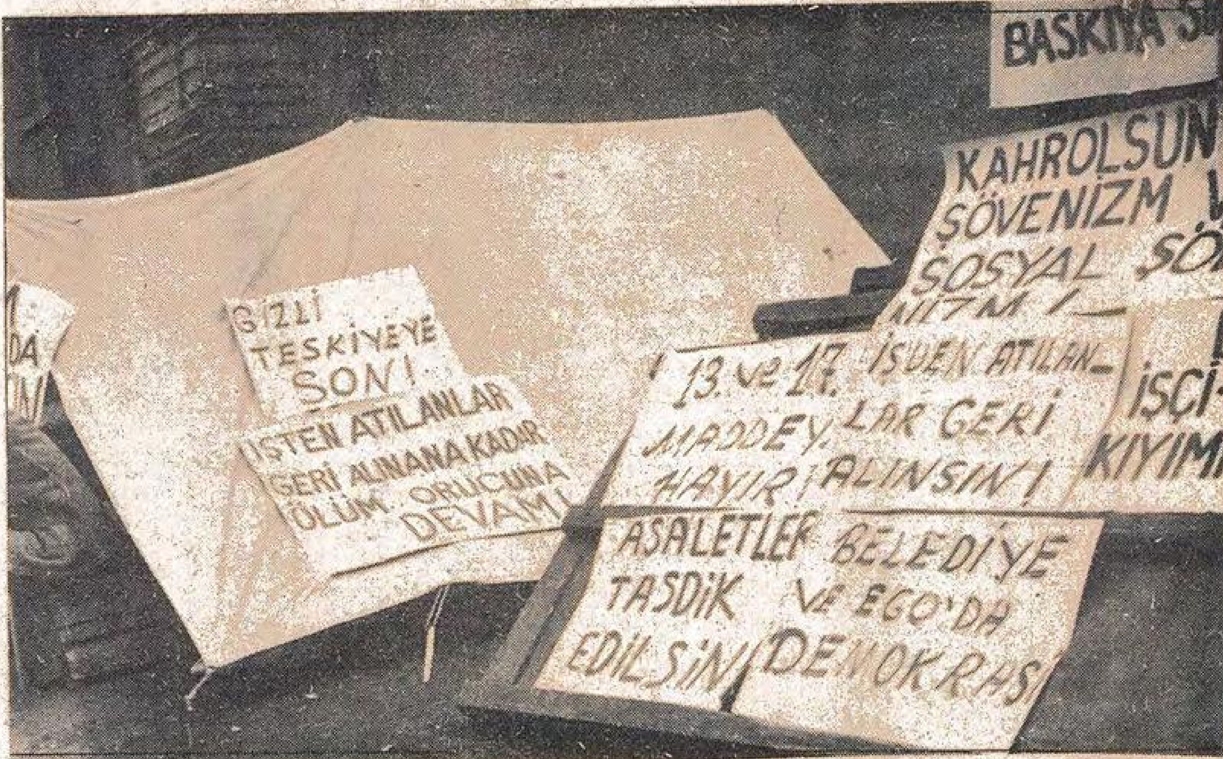
Mücadelemizin gittikçe büyüdüğünü gören patron ve sendika ağaları polisin saldırıp direnişi kırması için başvurdular.

Ellerinde kalkanlar, coplar ve sten tabancalarla elliden fazla polis birbirine kenetlenmiş silahsız yüz işçinin üzerine saldırdı.

Kız arkadaşlarımızı saçlarından sürükleyerek ve tekmeleyerek bir çok

De.sa.7.sü.8'de

Sosyal faşistler ölüm orucundaki işçi ve memurları polise ihbar etti

Sosyal faşistlerin işten attığı devrimciler ölüm orucunda

EGO (Elektrik Gaz Otobüs İşletmesi) ve Ankara Belediyesi'nde sosyal faşistler, halk düşmanı yüzlerini bütün açıklığıyla ortaya sermektedirler.

Sosyal-faşistler, faşistlerle aynı yöntemleri kullanarak, aynı yasalara dayanarak işçilerin mücadelesini bastırmaya çalışıyorlar. Bu işyerlerinde, yönetici, müdür vs. durumunda olan sosyal-faşistler bu yetkilerine dayanarak devrimci, yurtsever ve demokrat memurları ve işçileri işten atmaktadırlar.

Sosyal-faşistlerin amacı Belediye'de ve EGO'da proleter devrimci çizgiyi boğmak, işçilerin ve memurların gerçek kurtuluş için verdikleri mücadeleyi engellemektir.

Sosyal-faşist EGO genel Müdürü İş Kanununun 13 ve 17. maddelerine dayanarak hain emellerine hizmet etmeyen işçi ve memurları işten atmıştır. Bunun üzerine işten atılanlar ölüm orucuna başlamışlardır. Ölüm orucu'nun kitlelerin geniş sempati ve desteklerini kazanması sosyal faşistleri korkutmuştur. Sosyal faşistler EGO yöneticileri ölüm orucundaki işçi ve memurları polise ihbar etmiştir. Olay yerine getirtilen polisler coplarla, tekmelerle saldırarak devrimcileri 1. Şubeye götürmüş, işkence yapmıştır.

"Bizim emniyet kuvvetleriyle aşamıyacağımız hiçbir engel yok" diyen Belediye Veteriner İşçileri Müdür yardımcısı Gültekin Gazioğlu gibi bütün sosyal-faşistler düzeni devam ettirmek konusunda faşistlerle eleledir. Onlar da aynı faşistler gibi yönetimde bulundukları işyerlerinde çalışan devrimci, yurtsever ve demokratları işten atmaktadırlar. Hatta bu konuda faşistlerden daha da eli çabuk davranmaktadırlar.

Ama artık maske düşmüş, faşist yüz görünmüştür. İşçiler, köylüler, emekçi memurlar sosyal-faşistlerin, ele geçirdikleri devlet kademelerinde yaptıkları baskıyı görüyor, onların halk düşmanı karakterlerini kavrıyor. Halk düşmanlarının sonu yaklaşmaktadır.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK
NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

BELEDİYE VE EGO'LU DEVRİMCİ İŞÇİ VE MEMURLAR

Halkın Kurtuluşu Besin-İş Sendikası Kayseri Şube Başkanı Dursun Bal ile grev yerinde konuştu:

H.K.- Bugüne kadar olan gelişmeleri anlatır mısınız?

- EBK (Et ve Balık Kurumu) ile sendikamız arasında 1.4.1976 tarihinden beri süren toplu sözleşmelerden olumlu bir sonuç alınamadı ve sendikamız grev kararı aldı. Grev başladığı zaman Bakanlar Kurulu milli güvenliğe aykırı diye grevimizi üç ay erteledi. Hükümetin milli güvenlik dediği, sermayenin güvenliğiydi. Çünkü Türkiye'de bir sürü patron lokavt ilan ettiği halde onlar milli güvenliğe aykırı sayılmıyordu. Grevimiz Bakanlar Kurulu kararının bittiği 25.3.1977 tarihinde başladı. İşçiler ekonomik yönden sıkıntı içinde olduğundan greve isteyerek çıktı ve grevin 4. gününde bize hakkımız olan isteklerimizin verilmeyişinin siyasi bir oyun olduğunu, hükümetin işçi düşmanı olduğunu ve kendi yaptığı kanunu bile çiğnediğini gördüler.

H.K.- Bu sizin ilk yönettiğiniz grev mi, daha başka grevlere katıldınız mı?

- Bu benim 2. grevim, 1974'te de bir greve katıldım, o zaman aynı işyerinde işçi temsilcisiydim, şimdi hem işçi hem de şube başkanıyım.

H.K.- Grevinizin amacı, talepleriniz nelerdir? Grev sonucunda alınacak haklar yeterli midir?

- Grevimizin amacı maddi sıkıntılardan biraz olsun kurtulmak için ekonomik taleplerdir. Grev sonucunda alınacak haklar yeterli değildir. Çünkü biz eskisini almadan yeni zamlar geldi, üstelik hayat pahalılığı alabildiğine artmakta.

H.K.- Grevde eksiklikleriniz veya hatalarınız var mı?

- İşçilerin eğitimsiz oluşu sendika üst yöneticilerinin yerlerinden korktukları için işçiyi eğitmeyişleri sendikanın tüzüğünde eğitim fonu olduğu halde bu fonun işçilerin eğitimi için harcanmayışı isteğimizin tek ekonomik istek oluşu ve bu isteğin de siyasi isteklerle kaynaşmamış olması eksikliklerimizdir.

H.K.- Siyasi grev, genel grev ve dayanışma grevlerinin olmayışı hakkında neler düşünüyorsunuz? İş kanunu değişmeli midir?

- Bu grevler güç meselesi. Türkiye'de çoğu sendikacılar gerçek işçi temsilcileri olmadıkları için işçi sınıfının böyle mücadele biçimleriyle silahlanmasını istemiyorlar. Bazı sendikacılar iş kanunundaki 13. 17. 21. maddelerin işçileri baskı altına alan faşist maddeler olduğunu söylerler. Oysa işçilerin mücadele ederek aldığı haklar dışında geriye kalan bütün maddeler patronların yararına çalışan maddelerdir. İş kanununun bütünü değişmeli işçilerin, köylülerin ve bütün emekçilerin yararına bir kanun çıkarılmalıdır.

H.K.- İşçi sınıfının mücadelesi ekonomik mücadele ile sınırlanabilir mi? Sendikacılık anlayışınız nedir?

- Hayır. Bence işçi sınıfının ekonomik ve siyasi mücadelesi birlikte yürür. Çünkü işçi sınıfı-

De.sa.7.su.7'de

Kars E.B.K işçileri haklarını almak için grevde!

2 Nisan'da Besin-İş'e bağlı Kars Et Balık Kombinası işçileri greve gittiler.

Ekonomik haklarını almak için grev silahını kullanan işçilerin, karşısına düşmanlar bir bir dikilmeye başladı.

Tek gıda İş'in sarı sendika ağaları işverenle el ele işçilerin direnişini kırmaya çalışıyor. Tek gıda iş yöneticileri, işçileri yenilgiye uğratmak için kendi üyelerine işbaşı yaptırmıştır.

Sarı sendikacıların bu hainliği, Kars Et Balık Kombinası işçilerini mücadele etmekten vazgeçirememiştir. Sarı sendikacıların gerçek suratını gören, işçiler şimdi daha da kararlıdır.

Kars'lı proleter devrimciler, Et Balık Kombinası işçilerinin yürüttükleri haklı mücadeleyi bütün güçleri ile desteklemektedirler.

KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL-FAŞİZM!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

Tunceli'de faşist terör

Yeni bir 1938 katliamına izin vermeyelim

Hakim sınıflar Tunceli halkı üzerinde katliam provaları yapmaktadır. Tunceli'deki faşist yöneticiler, polisler en ufak bir olayda "Buraya yeniden 1938'i getireceğiz" diyerek 38'de yaptıkları zulmü, terörü halka hatırlatmakta, gözdağı vermeye çalışmaktadırlar. Tunceli'yi özel kanunlarla yönettiklerini söyleyen faşist MC alevi ve Kürt oldukları için Tunceli halkını işe bile almamaktadır. Bütün bu baskıların nedeni Tunceli halkının tarih boyunca baskıya, teröre, her türlü zulme karşı amansızca savaşması ve boyun eğmemesidir.

27 Mart günü akşam üzeri hakim sınıfların uşakları son oyunlarını oynadılar. Emniyet Karakolunun önündeki boş caddeye kendileri patlayıcı madde attılar. Daha patlama sesi kesilmeden 100 e yakın polis makinalı tabancalarla sokakları taramaya ve halka ateş etmeye başladılar. Çarşıyı bastılar, halka vurdular, herkesi kovaladılar, kahveleri, dükkanları, lokantaları vb. basarak, her yeri kapattılar. Lokantada yemek yemekte olanlar bile çatalları ellerinden alınarak kovuldu. Kahveciler çay paralarını toplayamadı. Ağzı salyalı köpekler, Komiser Yaşar öncülüğünde evleri basmaya ve önlerine geleni toplamaya başladılar. 30 Marta gelindiğinde insan avı hala devam ediyordu. Tutuklananlar savcılığa çıkarılmamıştır, ve işkence altındadırlar. İşkence görenlere devrimcilerin isimleri sorulmakta ve zorla yapmadıkları şeyler yüklenmektedir. İşkenceye çekilenlerin sayısı kesin olarak bilinmemekle birlikte 25-30 kişi olduğu tahmin edilmektedir.

Tutuklamalar hala sürmektedir. Akşam saat 7 den sonra sokağa çıkma yasağı konmuştur. Yollarda elleri tomsonlu polisler dolaşmaktadır.

Biz halkımızın kurtuluşu yolunda mücadele eden Tuncelili devrimciler olarak bütün devrimci, yurtsever ve demokratları Tunceli'de oynanmak istenen oyunlara, estirilen teröre karşı aktif olarak tavır almaya çağırıyoruz. Tüm Tunceli halkını baskı ve teröre karşı birliğe ve mücadeleye çağırıyoruz. Halkımız polis ajanlarını iyi tanımalı onları sürekli olarak gözaltında tutmalıdır. Mahallelerde bu köpekler barındırılmamalıdır.

FAŞİST BASKILARA SON!
İLİMİZDEKİ SIKIYÖNETİM UYGULAMALARI SONA ERSİN!
İŞKENCE ALTINDAKİ YURTSEVERLER SERBEST BIRAKILSIN!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

TUNCELİLİ DEVRİMCİLER.

Siyasi Cinayetler ve işkenceler Halkımızın Mücadelesini Durduramayacaktır!

Ülkemizde iktidarı ellerinde tutan faşist hakim sınıflar, halkımızın uyanışı karşısında büyük bir telaşa düşmekte, halka alabildiğine terör, zulüm ve işkence uygulamaktadırlar.

Bunun en somut örneği bugün MALATYA'da halk üzerinde uygulanan zulüm, terör ve işkencelerdir. Dün ANTEP'de, ZEYTİNBURNU'nda Malatya BEYLERDERESİ'nde, DİYARBAKIR işkencehanelerinde devrimcilere uygulanan insanlık dışı işkenceler bugün MALATYA'da uygulanıyor. Bu uygulamalara işkencecibaşı bir polisin yaralanması bahane ediliyor. Polisin ne şekilde ve kim tarafından vurulduğu belli olmadığı halde yüzlerce devrimci, yurtsever ve demokrat polisçe gözaltına alınıyor, günlerce akıl almaz işkenceler uygulanıyor. İşkencecibaşları Malatya Emniyet Müdürü ve valisi yaptıkları işkencelerin er geç hesabının sorulacağı endişesiyle işkenceleri halkımızdan gizlemek istiyorlar.

Devrimci öğretmen Mehmet Demir'in işkence sonucunda patlamış, şişmiş ayakları.

FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORACAĞIZ!

Verdikleri demeçler de utanmazcasına "Kimseye tokat atmadıklarını" söylüyorlar.

Ey işkenceci sadistler, zalimler, kan emiciler, halkımızın gözleri önünde mızrağı çuvalda saklayamazsınız. Günlerce uygulanan işkenceler neticesi bu gün hala ölümle pençeleşen öğretmen MEHMET DEMİR'in durumunu kimseden saklayamazsınız. Günlerce sürdürdüğünüz işkenceler sonucu cezaevine gönderdiğiniz halk evlatları hala yürüyemiyorlar. Keyfinize göre işkenceden sonra serbest bırakılan insanların yaraları, yanık yürekli anne ve babalar tarafından merhemlenmek-

De.sa.7.sü.5'de

Kızıldere'nin şanlı bayrağı bütün yurtta dalgalanıyor

Ankara'da yurtsever, devrimci öğretmenler Kızıldere direnişini andılar

"Kızıldere'nin direniş ruhunu bugün daha da yükseklerde tutacağız"

30 Mart 1977 günü Ankara'da yurtsever ve devrimci öğretmenler, 5 yıl önce 30 Mart 1972'de Kızıldere'de düzene, sömürüye, zulme baş kaldırdıkları için faşist diktatörlüğün ordusu ve polisi tarafından kahpece şehit edilen 10 yiğit devrimciyi andılar.

TÖB-DER Ankara Şubesi salonunda düzenlenen anma toplantısı, ON'lar için saygı duruşu ile başladı. Daha sonra bir öğretmen, ON'ların mücadelesini, 71'lerin devrimci kararlılığını, zulme karşı direnmenin, boyun eğmeden ölmenin destanı olan KIZILDERE Direnişi'ni anlattı.

71 direnişinin ve onun içinde değerlendirilmesi gereken KIZILDERE Direnişi'nin yenilgiyle sonuçlandığını belirten konuşmacı; 71'lerde troçkizmden ve modern revizyonizmden etkilenen sol maceracı siyasi çizginin yenildiğini vurguladı.

Daha sonra, yoldaşlara ve halka bağlılığın en yüce örneği olan KIZILDERE Direnişi'nin anısını öyküleştiren "DÖNMEYE DEĞİL, ÖLMEYE GELDİK" şiiri okundu ve toplantı, emperyalizme, faşizme, sosyal-emperyalizme ve sosyal-faşizme karşı içilen devrim andı ile sona erdi.

Toplantıya yurtsever, demokrat ve devrimci öğretmenlerin yanısıra memurlar da izleyici olarak katıldılar.

Öte yandan, TÖB-DER Ankara Şube'sinin sosyal-faşist yöneticileri, toplantının haberini alır almaz, toplantıya katılan güçlü kitleyi görünce engelleme çabasına girişemeyip aceleyle derneği terkettiler.

Toplantıyı düzenleyen yurtsever ve devrimci öğretmenler, "Devrimci Öğretmen" grubuna önceden, "Kızıldere Direnişi'ni Anma Toplantısı"nı birlikte düzenleme önerisi götürdüler. Onlar ise her zamanki sekter tavırlarıyla bu öneriyi reddettiler ve düzenlenen toplantıya da katılmadılar. Onların bu tavırları, 71 direnişine sahip çıkmalarının ne denli sahte ve iki yüzlü olduğununun bir göstergesidir.

Bugün, Kızıldere'nin 5. yıldönümünde, katledilen on devrimcinin direniş ruhunun, mücadele azminin daha yükseklerde tutulması gerektiğini kavrayan yurtsever, devrimci öğretmenler, bu yoldaki mücadelelerini sürdüreceklerdir.

Kızıldere'de öldürülen devrimciler Adana'da anıldı

30 Mart 1972 de Kızıldere'de halkımızın en yiğit evladının canlarını feda ederek, devrimci kararlılık, düşmana boyun eğmezlik, halka ve yoldaşlara bağlılığın örneğini verdikleri gün Adana'da Kiremithane mahallesine bağlı olan Derviş'lerde bir kahvede sayıları 100-150 yi bulan bir halk toplantısı yapıldı ...

Anma toplantısına saat 3'de başlandı. Toplantıya başlamadan önce Kızıldere'de öldürülen on devrimci için üç dakikalık bir saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşundan sonra Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerini savunan bir arkadaş konuşma yaparak 1971 hareketinin yenilgisinin nedenlerini açıkladı. Yenilginin esas nedeninin Revizyonizm ve Reformizm olduğunu belirterek, yenilenin devrime, zafere olan inanç, bağlılık ve sarsılmaz fedakarlık değil, yanlış siyaset olduğunu söyledi. 1971 hareketinin yanlış yanlarını eleştirip ortadan kaldırmak, doğrulara ise sıkıca sarılarak, onları yükseltmek için çalışmak gerektiğini belirtti.

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nun görüşlerini benimseyen devrimciler olarak anma toplantısından şu hatalı noktaları çıkardık:

* Anma toplantısı düzenleme kararını almakta gecikmemiz yüzünden, toplantıya en geniş kitlenin katılması için gereken çalışmayı yapmadık.
* Toplantıya, diğer mahalle ve semtlerde bulunan devrimci ve yurtseverlere duyurmadık. Sadece toplantının yapıldığı bölgeye duyurmakla yetindik.

Böyle bir toplantıyı ilk defa yaptığımızdan, bir çok yanlışlara düştüğümüzün farkındayız. Bundan sonra hatalarımızı açıklayarak ve amansızca eleştirerek Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda demokratik halk iktidarını kurana kadar çalışacağız.

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

ADANA KİREMİTHANE MAHALLESİNDEN BİR DEVRİMCİ.

"On'ların onurlu direnişleri mücadelemize ışık tutuyor"

Bizler Kütahyalı proleter devrimciler 30 Mart 1972 günü KIZILDERE'de katledilen Mahir Çayan ve yiğit arkadaşlarını anma toplantısı düzenledik. Böyle bir anma töreni Kütahya'da ilk defa gerçekleştirildi.

Devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşundan sonra, törenin açış konuşmasını yapan bir proleter devrimci arkadaş; böylesi anma toplantılarının bir gelenek haline getirilmesini ve bu toplantıların mücadele azmimizi pekiştirmesi gerektiğini vurguladı.

Halkın Yolu adına konuşan bir proleter devrimci arkadaş Mahir Çayan ve yiğit arkadaşlarının nasıl katledildiklerini, onların kime karşı savaştıklarını özetledikten sonra ON'ların Kızıldere'de teslimiyeti reddeden onurlu karşı koyuşlarını halka ve yoldaşlarına olan bağlılıklarını ortaya koydu. Ve onların mücadelemizde birer kızıl bayrak olduklarını belirtti. ON'ların ihtilalci özlerinin mücadelemize ışık tuttuklarını açıkladıktan sonra '71 hareketinin olumlu ve olumsuz yönlerini vurguladı.

Halkın Kurtuluşu adına konuşan proleter devrimci arkadaş; ON'ların halka olan bağlılıklarını, onurlu direnişlerini anlattıktan sonra '71 hareketinin nasıl bir ortamda doğduğunu, onun olumlu ve olumsuz yanlarını ortaya koydu. Geçmişe sahte karca sahip çıkan Devrimci GEnçlik ve Kurtuluş dergilerinin siyasi çizgilerini ve geçmişi inkar edip, ihtilalci özünü reddeden ve ona başlı başına maceracı damgasını vuran Aydınlık dergisini eleştirerek, onların gerçek yüzünü ortaya koydu.

Çeşitli şiir, marş ve ağıtlar söylendikten sonra devrim andı içilerek toplantı dağıldı.

Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği'nden proleter devrimciler olarak bu törenden çıkardığımız dersler şunlardır: Herşeyden önce bu tür anma toplantılarının kitlelere maledilmesi gerektiği ortaya çıktı. Çeşitli nedenlerden dolayı bunu kitlelere maledemedik. Bunda en büyük etken faşist polis terörü oldu. Bu toplantıların devrimcilerin birliği açısından olumlu olduğunu söyleyebiliriz.

YURTSEVER DEVRİMCİ BASINA ÖZGÜRLÜK!
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!
YIKILSIN AĞALIK, TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

HALKIN YOLU
HALKIN KURTULUŞU VE HALKIN BİRLİĞİ'NDEN PROLETER DEVRİMCİLER

Selam Olsun Halk Uğruna Ölenlere

Biz Denizli Ön Lisans Yüksek Okulu öğrencileri olarak Uşak'ta arkadaşımız Haydar Öztürk'ün faşistlerce katledilmesini ve bütün siyasi cinayetleri protesto etmek amacıyla bir günlük boykot kararı aldık. Tüm okul 100 kilometre ötede olan Haydar'ın köyüne giderek arkadaşımızı toprağa verdik.

Cenaze törenine giderken jandarmalar yolumuzu çevirip, arama bahanesiyle bizi oyalamak istediler. Uşak'ı da kordon altına alarak oradaki arkadaşların cenaze törenine gelmesini engellediler.

Uşak direnişi hakim sınıfların yüreğine korku salan bir mücadele destanı olarak Türkiye devrim tarihine geçecektir.

Selam olsun Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda savaşanlara, selam olsun çarpışarak can veren yoldaşlara...

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

DENİZLİ ÖN LİSANS'TAN DEVRİMCİLER

Site işçilerinin mücadelesi yükseliyor

"İşçiler ve çıraklar birleşip, 8 saatlik işgünü, sendika, sigorta hakkımız için mücadele edeceğiz"

Bizler, Ankara-Samsun yolu üzerinde kurulu bulunan Site'lerde çalışan işçileriz. Site'lerdeki mobilya, demir ve mermer atölyelerinde çalışan işçi ve çırakların çalışma koşullarını gazetemiz "HALKIN KURTULUŞU" yoluyla halkımıza duyurmak istiyoruz.

35-40 bin işçi ve çırağın çalıştığı Sitelerin özelliği küçük üretim yapan atölyelerden oluşmasıdır. Bu atölyelerde işçiler ve çıraklar sabahın erken saatlerinden, akşamın geç saatlerine kadar, günde 11-12 saat ter dökerek, değer üretirler. Üretilen bu değerlerin çok küçük bir kısmı emekçilere geri kalan kısmı sömürücü patronların çeplerine girer. Emekçiler, ancak açlıktan ölmeyecek kadar bir ücret alırlar. Atölyelerin çoğunda ASGARİ ÜCRET uygulaması dahi yoktur. İşçilerin yüzde 98'i sigortasız, kaçak olarak çalıştırılırlar. İş güvenliği ise hiç yoktur, patron istediği işçiyi istediği anda rahatça atabilir. Sitelerde iş kazaları hemen her gün rastlanılan olaylardandır. Planya, şerit, daire, trajyer vb. gibi kesici aletlerin altında kopan parmak ve kolların bedelleri yoktur. Parmağın veya kolun koptu mu üstelik bir de işini kaybedersin. Çünkü patronlar sakat bir işçiden artık-değer üretemiyeceklerini, onun sırtından kâr elde edemeyeceklerini çok iyi bilirler. Onun için iş kazasına uğramış işçi ve çırakların eline bir kaç kuruş "sus payı" sıkıştırarak, veya onu da yapmadan sokak ortasında bırakırlar.

Çırakların durumları daha da kötüdür. Onlar, haftada 100-150 TL. ücret karşılığında işçilerden daha da uzun bir süre, dayak ve küfürle çalıştırılırlar. 9-15 yaş arasındaki büyüme ve okul çağındaki çocuklar patronların ucuz işgücü depolarıdır. Çıraklar, büyük işçilerin yaptıkları işleri yaparlar fakat büyük işçiler kadar ücret alamazlar. Yani, eşit işe eşit ücret ödenmez. İşgüçlerini de serbestçe satamazlar. Patronlar çırakları ÇIRAKLIK MUKAVELELERİ ile şartlı olarak işe alır. Çıraklık mukavelesi ile, çalışma karşılığında ücret almayacaklarını, iş kazasına uğrarlarsa bunun sorumlusunun kendileri olduğunu çıraklar peşinen kabullenmek zorundadırlar.

Bütün bu baskı ve sömürü Çalışma Bakanlığı'nın, Sosyal Sigortalar Genel Müdürlüğü'nün gözleri önünde yıllardan beri sürer ve bu kuruluşlar, bu uygulamalara nedense (!) müdahale etmezler.

Yukarıda, kısaca çalışma koşullarımızı anlatmaya çalıştığımız biz Siteli işçiler buralara Çankırı, Çorum, Yozgat, Kızılcahamam gibi civar il ve ilçelerden geldik. Topraklar geçinmemize yetmediğinden, topraklarımızı ağalara ve tefecilere kaptırdığımızdan şehirlere göç ettik. Köydeki toprak ağalarının ve tefecilerin sömürüsünden kurtulduk ama bu sefer de şehirde patronların sömürüsü altında ezilmeye başladık.

Biz işçiler artık şunu anladık ki; yoksulluk KADER değildir ve bu soygun ve sömürü düzeni de ilelebet sürecek değildir. Bir avuç işbirlikçi patronun ve toprak ağasının yararına, emekçi halkımızın zararına olan bu soygun ve sömürü düzeni işçilerin ve emekçilerin örgütlü gücüyle er geç sonunda yıkılacaktır.

Biz, bu mücadelenin bir parçası olarak, daha iyi hayat şartlarının, insan-

De.sa.7.sü.6'da

Malatya'da öğretmen kıyımı

Faşist MC iktidarının devrimci, yurtsever, demokrat öğretmenler üzerinde uyguladığı faşist baskı ve kıyımların arttığı günümüzde sosyal-faşistler MC'ye yardım ediyorlar. Kızık Köyü ve Akören Köyü yurtsever, devrimci öğretmenleri Hıdır Karakuş ve Hüseyin Yılmaz MC'nin köpekleri Muharrem Yıldırım ve yeğeni Kemal İbişoğlu tarafından yalan ve iftiralarla yerlerinden edilmiş, MC'nin kıyımlarına bir yenisi daha eklenmiştir.

Kızık ve Akören köyü devrimci öğretmenleri Hıdır Karakuş ve Hüseyin Yılmaz yıllardır çalıştıkları bu köylerde halkına hizmeti temel edinmiş, dürüstlükleri ve çalışkanlıkları ile tüm köy ve kasaba halkının takdirini kazanmışlardır. Geldiği köyde ilkokul yapımını sağlayan, kendi çalışmasıyla küçük barajlarla sulama kanalları yapan, 1970'de kurulan Köy Kalkınma Kooperatifinin kuruluşuna büyük emeği geçen ve halen kooperatifin ayakta durmasını sağlayan, köyün tüm dertleriyle yakından ilgilenen, elektirik ve telefonun köye getirilmesi için büyük gayretler sarfeden Kızık köyü öğretmeni Hıdır Karakuş bu çalışmalarının ve hizmetlerinin karşılığı olarak başka bir köye sürülmüştür.

Muharrem Yıldırım ve yeğeni Kemal İbişoğlu, tüm halkın düşmanıdır. Irz düşmanlığından hala mahkemesi süren, çalıştıkları köylerde halkı yalan ve iftiralarla birbirine düşüren, yoksul ve namuslu işçileri patronlara gammazlayarak bedava patron köpekliği yapan bu namussuz halk düşmanı faşistler, ağa-babaları faşist MC tarafından ilkokul müdürü yapılmış ve İl Disiplin Kurulu üyeliği ile ödüllendirilmiştir. TÖB-DER üyeliğinden MC döneminde ayrılan bu satılmış köpekler yurtsever öğretmen Hıdır Karakuş ve Hüseyin Yılmaz'ı kendilerinin üyesi olduğu İl Disiplin Kuruluna ve Milli Eğitim Müdürlüğüne önce iftiralarla şikayet etmiş sonra da İl Disiplin Kurulunda iki demokrat üyenin dışındaki MC'nin köpekleriyle birlikte sürgün kararını kendileri verdirmiştir. İddia şudur: "Köy kooperatifçiliği bahanesiyle yeraltı faaliyetleri gösterip, komünizm propagandası yapmak ve halka sol yayınlar dağıtmaktır"

Bu halk düşmanlarına söylüyoruz. Köpekliğin sonu yoktur. Yaptıklarınız yanınıza kalmayacak, ezilenler yaptıklarınızın hesabını soracaktır.

Bir gün kölelikten kurtulacak

Devrimci işçi-köylü iktidarını kuracağız!

Bizler Küçükköy'de kurulu, toplam 900 işçinin çalıştığı Gürcam, Altın-İş, Sekman vb. 8 işyerinde çalışan ve HALKIN KURTULUŞU yoluyla halkımıza sesini duyurmak isteyen işçileriz.

Bizler hiçbir sosyal hakka sahip değiliz. Bir köle gibi muamele görüyoruz. Hiçbir yetkili bizi arayıp sormuyor. Sendikalar bizimle ilgilenmiyor, derdimizi dinlemiyor. Sigortamız yok. İşyerinde yaptırılan yemeği ancak kendi paramızla yiyebiliyoruz. Patron her ay bir kısım işçiyi çıkarıp, bir kısmını alarak, bizim için vergi bile vermemeyi sağlıyor. Hiç tazminat vermeden istediği işçiyi atıyor. Bizim işimizde zehirlenme olduğu için patrondan günde bir kap yoğurt istedik, vermedi. Çalışırken devamlı nefes kullanmak ve dönmek zorunda olduğumuz için saatte bir 15 dakika dinlenmemiz gerekiyor. İşveren, kârı azalacağı için dinlenme izni vermiyor.

Ama birgün mutlaka bizi köle eden bu zincirlerimizi kırıp devrimci işçi-köylü iktidarını kuracağız.

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ BİRLİĞİ

GÜRCAM'DAN BİR GRUP DEVRİMCİ İŞÇİ

Zulüm bir gün duracaktır Halk zinciri kıracaktır

*Herhangibir köyde bir olay olduğu zaman hemen o köye il jandarma hazır kıta komutanı, Jandarma Astsubay üstçavuş Etem Olgun emrinde bir jandarma kuvveti gönderilirdi. Bunun üzerine kendini bile taşıyamıyan yaşlılar hariç herkes dağlara çekilirdi.

*Birgün bir Kürt köyüne baskın yapıldı. Bütün köylüler dağlara çekilmiş, köyde yalnız 60 yaşında bir erkekle 50-55 yaşlarında bir kadın kalmıştı. İhtiyarlar bacı, kardeş olduklarını söylediler. Başımızdaki astsubay onlara, soyunup birbirleriyle yatmalarını emretti. Yaşlıların hiçbir sözünü dinlemeyen Etem Olgun onları soyundurup yatırdı. Bu insanlık dışı, hayvani zulmü gözlerimle gördüm. Kinim sığmaz oldu yüreğime.

*Yine bir Kürt köyünde bir köylüye pompa ile şişirilerek işkence yapıldı. Bu işkenceler jandarma erlerine komutan tarafından zorla yaptırılıyordu.

*Birgün yol emniyet devriyesine konvoy halinde giderken, yolda sivil arabaları durdurmamızı söylediler. Emir üzerine durdurduk. Bu sırada AP Savur İlçe Başkanı'nın arabasını da durdurduk. Bize "Beni Genel Kurmay Başkanı bile durduramaz, siz kim oluyorsunuz?" dediğinde buna karşı koyan arkadaşlar il jandarma Komutanı Necabettin Ergenekon tarafından sürgüne gönderildi.

*Bütün bu zulüm ve azgın faşist terör karşısında öyle onlar olurduki. bunları bize yaptıran bize emir verip analarımızı, bacılarımızı, kardeşlerimizi kurşunlatan komutanın beynine elimdeki silahı sıkmak geçerdi aklımdan...

MARDİN İL JANDARMA KOMUTANLIĞI'NDA ASKERLİK YAPMIŞ BİR JANDARMA ERİ

DOĞUDA MİLLİ ZULME SON!

Salgın hastalıktan 14 çocuk öldü

Alaattin köyü Bingöl ili Genç kazasına bağlı 1500 nüfuslu bir köydür. Türk hakim sınıflarının Doğu'da yaşayan Kürt halkı üzerindeki milli zulüm politikasının bir devamını bu köyde görmek mümkün dür.

Köyde 25 Şubat - 10 Aralık tarihleri arasında kızamık, boğmaca ve kabakulak gibi diğer bulaşıcı hastalıklardan dolayı 14 kişi,ilkokul çağı ve ilkokul öğrencisi ölmüştür. Hastalık yüzünden ölenlerin sayısı her geçen gün artmaktadır.

Alaattin köyünün yolu yoktur. Sivan nahiyesine 3 saat, ilçeye 10 saat yaya yolu uzaktır. Nahiye 33 muhtarlık olduğu halde bir patika yolu vardır, o da 6 ay kapalıdır. Köylüler günlerce karlı dağları aşarak ilçe merkezlerine varabilirler.

Alaattin köyünün yolu yoktur, ama ilkokul ve Sağlık ocağı vardır. 120 öğrenciye 2 öğretmen düşer. Sağlık ocağında ise görevli hemşire veya ebe, sağlık memuru yoktur.

Salgın ilk defa görüldüğünde köylüler nahiyenin sağlık ocağından yardım istediler. Fakat ilaçlar bayat olduğundan kullanılmadı. Bir kısmı kullanıldı, bunlar da daha tehlikeli oldu. Nasıl bir sağlık ocağı ki, süresi geçmiş ilaçları bulundurmakta ve bunlarla halkımızı tedavi etmektedir?

Daha sonra Genç ilçesi kaymakamlığı ve sağlık ocağına başvuruldu. Fakat Genç ilçesi sağlık ocağında da yeterli ilaç yoktu ve yollar kapalıydı. Sonra köylüler Genç ilçesi doktoru Bingöl Sağlık Müdürlüğü'nden yardım istediler. Sağlık Müdürü Doktor Arif Yurtsever'i bulma bir hayli zaman aldı. (Bu bay 1977 AP seçim adayıdır.) Bu bay YSE'den bir Grayder alacağını, yolu açacağını ve geleceğini söyleyip köylüleri köye geri gönderdi. Bir hafta geçtiği halde ne yol, nede köye gidildi. Her gün ölenler çoğalıyordu. İkinci defa günlerce aranan bu bay hiç bulunamadı.Kim bilir nerelere propaganda yapmaya gitmişti. Bu zat Bingöl çevresinde faşist bir kişi olarak iyi tanınmaktadır.

Ey faşist köpekler, siz iki tane yurtsever, devrimciyi yoketmek için şehirlerde, köylerde bir evin etrafında binlerce asker, polis cephane ve helikopter ile dolaşırsınız ve yayın organlarınızda "Anarşist Avı" olarak günlerce yaygara koparırsınız. Burada ölü sayısı her geçen gün arttığı halde ne bir helikopter, nede bir doktor veya cip göndermezsiniz.

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

GENÇ'TEN BİR GRUP DEVRİMCİ

Faşizme karşı mücadelede

Gerekirse canımızı vereceğiz

Bizler Mayıs ayının ilk haftasında toplu iş sözleşmesine oturacak olan Şekerbank-İş sendikasına bağlı Şekerbank işçileriyiz. Sendikamız ne sarı Türk-İş'e ne faşist MİSK'e ne de revizyonistlerin yönetimini gasp ettiği DİSK'e bağlı değildir. Sendikamız işçilerin yönetiminde olduğu, bağımsız, devrimci bir sendikadır.

Biz, gün geçtikçe gelişip güçlenen işçi sınıfının faşizme karşı mücadelesinde yerimizi alacak, bu uğurda gerekirse canımızı vereceğiz.1800 liralık maaşla 7 kişilik aile geçindiren ve Ömer Sunar gibi faşist bir patron ve onun yardakçılarına karşı savaşan emekçiler olarak diyoruz ki:

Kahrolsun Faşizm Sosyal-Faşizm
Yaşasın İşçilerin Devrimci Birliği
Kahrolsun Sendika Ağaları

Bu haklı davamız uğruna mücadele ederken bizlere destek olan,faşizme, sosyal-faşizme karşı savaş veren tüm kardeşlerimizle birlik olmaya ant içtik. Mücadelemizde bizi faşist, sosyal-faşist hiçbir güç engelleyemiyecektir.

ŞEKERBANK İŞÇİLERİ

Halka karşı sorumluluğumuzun ölçüsü açık ve dürüst olmak hatalarımızı kabul etmektir

Bölgemiz Altındağ'da güçlü bir devrimci potansiyel vardır. Ama halkı etrafında toplamayı amaçlayan, yurtsever, devrimci dernekler, açıldıktan kısa bir süre sonra kapatılmaktadır. Faşist dikta törlük, halkın yükselen mücadelesini engellemek için herşeyi yapmaktadır.

Faşistler ve sosyal-faşistler bunu yaparken ağababaları iki süper devlet ve dünya gericiliğine dayanmaktadır. İşte bu şartlarda bölgede var olan devrimciler birleşebilecek tüm güçleri birleştirmeleri gerekirken kendi aralarında dahi birliği sağlayamamaktadırlar. Halkın Birliği,Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu görüşlerini savunan arkadaşlar aralarında birliğin önündeki engel Halkın Yolu nun tekkeci, dar grupçu, faydacı tavırlarıdır. Olayların gelişmesini kısaca anlatarak bu tavırlarını sergilemeye çalışacağız.

Proleter devrimci saflarda beraber olduğumuz Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği görüşünü savunan arkadaşlar, bölgedeki dağınıklığı gidermek güçleri birleştirmek için proleter devrimci saflarda gördüğümüz Halkın Yolu na dernek açma önerisini götürdük. Halkın Yolu'ndan arkadaşlar bunun şu koşullarda gerçekleşeceğini söylediler: "Halkın Kurtuluşu'ndan arkadaşlar bölge özelinde bize güvenmediklerini açıklamışlardı. Eğer özeleştiri yapmazlarsa aynı dernekte birlikte olamayız". Bunun üzerine bu üç devrimci görüşün katıldığı toplantılarda meseleler derinleştirildi. Toplantılar boyunca Halkın Yolu'ndan arkadaş meselelere çözüm getirecek bir anlayışla yaklaşmadı. Aksine kendisine eleştiri yöneltildiğinde karşı eleştiriyle cevap vermeye çalıştı; kendi hatalarını örttü, devrim meselelerini sürekli olarak kişisel sürtüşmelere dönüştürmeğe çalıştı.Kendisine güven meselesinin sübjektif bir mesele olmadığı, hayattan çıktığı anlatıldığında arkadaş bunu da reddetti ve toplantı, birlik açısından bir sonuç alınmadan dağıldı.

Bunun üzerine biz Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği görüşlerini savunan arkadaşlar Halkın Yolu'na son defa öneri götürmek şartıyla dernek kurma çalışmalarına başladık.

Bizler halk içindeki çelişkilerin uzlaşır çelişkiler olduğunu bilerek, tüm halk sınıflarını birleştirmeğe çalışırız. Bunun ilk yolu proleter devrimcilerin birliğinden geçmektedir. Ne yazık ki, bu meseleyi devrimci bir tarzda kavramayan Altındağ'daki Halkın Yolu'ndan arkadaşlar tavırlarıyla proleter devrimcilerin birliği önünde engel teşkil etmektedir. Altındağ'daki tabandan yükselen birlik seslerini hiçe sayan bu faydacı anlayışın kaynaklandığı temel noktalar şunlardır:

- Güçlü oldukları kanısına vararak ittifak yapmayı reddetme, ben yaparım, isteyen gelir anlayışı.
- Kendi grup çıkarlarını devrim çıkarlarından üstün tutma anlayışı.
- Eleştiri-özeleştiri mekanizmasını kendini aşma, yenileme olarak görmeyen anlayiş ki, sonuçta dedikoduyu geliştirmeyi ve özeleştiriden kaçmayı beraberinde getirmektedir.
- Kurulacak demokratik kitle örgütünün (Altındağ da) kendi tekkesi olacağını zanneden anlayış. (Ki bu anlayışların sınıf kökeni küçük burjuva subjektivizminin sosyal pratikteki yansıması olan sekterizmdir.)

Proleter devrimcilerin birliğini ağızlarından düşürmeyen Altındağ'daki Halkın Yolu görüşünü savunan arkadaşlar, yukardaki anlayışlarını değiştirmezlerse, değil proleter devrimcilerin birliğini sağlamak, onlarla eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik ilkesini dahi hayata geçiremeyiz.

Genelde proleter devrimcilerin içinde yer alan Halkın Yolu'ndaki arkadaşları devrimin çıkarlarına zarar veren bu küçük burjuva subjektivizmini yenmeğe, bu konuda proleter devrimci tavrı takınmaya çağırıyoruz.

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN İLKELİ BİRLİĞİ!
YAŞASIN FAŞİZME VE SOSYAL-FAŞİZME KARŞI EYLEM BİRLİĞİ!

ALTINDAĞ'DAKİ HALKIN KURTULUŞU VE HALKIN BİRLİĞİ'NİN SİYASETİNİ SAVUNAN PROLETER DEVRİMCİLER

Aksu halkı derneklerinin açılması için kararlılıkla mücadele ediyor

Bizler Aksu kasabası halkı olarak Ulusal Demokratik Halk devrimi yolunda başarıyla yürümek ve zafere ulaşmak için örgütlü mücadele etmenin gereğine inanarak Aksu Kasabası Halk Dayanışma Derneği'ni kurmuştuk.Derneğimizin kitlelerle kaynaşması ve güçlenmesi, verdiğimiz anti-faşist, anti-emperyalist mücadele faşist İsparta valisini tedirgin etti. Bunun üzerine derneğimiz 6 Mart'ta kapatıldı.

Hakim sınıflar baskı ve terörü arttırdıkça,halkımızın devrimci mücadelesi de yükselmekte,mücadele bayrağı daha da yükseklerde dalgalanmaktadır. Hakim sınıfların her saldırısı, halkımızın nefreti ve mücadelesi ile karşılaşmaktadır. Bunun somut örneğini derneğimiz mühürlendiği sırada Aksu halkı bir kez daha vermiştir. Derneğimizin kapatılmasından hemen sonra kahvede toplanan Aksulular, derneğin tekrar açılması için yapılacak masrafları karşılamak için ikibin liraya yakın para toplayıp dernek başkanımıza teslim etmiş, faşist İsparta valisini lanetlemişlerdir. Aksu kasabası halkı derneklerini kapattırmamaya kararlıdır. Derneğimiz yeniden açılacaktır! Derneğimizin yeniden açılmasıyla çalışmalarımıza daha da kararlılıkla devam edeceğiz.

HALKIN DERNEKLERİ KAPATILAMAZ!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM

AKSU'DAN BİR GRUP DEVRİMCİ

Arife Köyü devrimcileri ve yurtseverleri köylerinde dernek açtılar

Bizler Arife köyü devrimcileriyiz. Köyümüzün ne yolu, ne suyu, ne elektiriği vardır.Okulumuzda ise sadece iki öğretmen var. Çocuklar eğitim yapamamaktadır. Faşist diktatörlük sadece kendi hesaplarını düşünüyor, reformist CHP de buna yardım ediyor. Artık gerçekleri görüyoruz. Faşistlerden hesap sormakta kararlıyız. Mücadelemizde daha da güçlü olmak için köyümüzde bir dernek açtık. Bundan sonra bütün halkı birleştirerek mücadele edeceğiz.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI

Halkın Kurtuluşu engellenemez

Ardahan devrimci bir geleneğe sahiptir. Çok yüksek olan devrimci potansiyelin büyük bir kısmı, HALKIN KURTULUŞU'nun devrimci siyasetini izlemektedir.

Hayatın her alanındaki mücadelede Halkın Kurtuluşu'nun öncülük etmesi, işbirlikçi hakim sınıfların ve uşaklarının eteklerini tutuşturmakta ve Halkın Kurtuluşu üzerinde yoğun faşist terör uygulamalarına sebep olmaktadır.

Polisler, Halkın Kurtuluşu'ndan arkadaşları adım adım izlemekte, onları provoke etmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Halkın Kurtuluşu okuyanlar karakollara götürülerek dövülmekte,küfür edilmekte ve gazeteleri yırtılmaktadır.

Halkın Kurtuluşu satan devrimciler tutuklanmakta, işkence edilmekte ve aleyhlerinde davalar açılmaktadır.

Bu arada ilçedeki birkaç TİP'li revizyonist faşistlere yardımcı olmaktadırlar, TÖB-DER ve CHP de teslimiyetçi bir tavır içindedirler. Uzun bir zaman kapalı kaldıktan sonra yeni açılan ARDAHAN KÜLTÜR DERNEĞİ üzerinde de faşist baskılar yoğunlaşmıştır.

Bütün bu engellemelere rağmen, Halkın Kurtuluşu elden ele dolaşmakta, her geçen gün daha fazla okunmaktadır. Devrimciler, bütün zorlukları göğüsleyerek, gazeteyi satmaktadırlar, satacaklardır da...

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ!
KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL FAŞİZM!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

Ordu halkın değil, sömürücülerin hizmetindedir

Ben sözde Türkiye halkının ve yurdunun koruyucusu, aslında ise bir avuç patron ve toprak ağasının eli kanlı bekçisi olan orduda askerim. Günde on öğün sopa yiyerek acemi eğitimini bitirdim. Daha sonra Çankırı'ya NBC okuluna kurs görmek için gönderildim.

NBC okulu tam bir faşist kampıdır. Biz yeni erler NBC talimgah bölüğüne ayrıldık.

Erlerin her türlü ihtiyacı devlet tarafından karşılanır denmesine rağmen, sizlerin hakkı daha fırından çıkmadı diye ilk hafta toplam 260 kişiden zorla 250'şer kuruş ekmek parası topladılar. Toplanan bu paralar bölük komutanı yüzbaşı Mehmet Gülçivici ile, ders hocası başçavuş Ali Sayım'ın cebine girdi.

Burada yüksek rütbeliler, yemek duası adıyla kurs erlerini "Kahrolsun komünistler", "Kahrolsun Türk Düşmanları" diye bağırtırlar. Bu okulda faşistliği, zulmü ile ünsalmış olan Ali Sayım başçavuş vardır. Elinde Hitler'in gestapolarının özentisi olarak 50 santimlik, Kara-Haydar adında bir odun taşır. Canı istediğinde bu sopayla erleri öldürene kadar döver. Buradaki bütün kadrolar özel olarak seçilmiş azılı faşistlerdir.

Bütün bunları gördükten sonra iyice anladım ki ordu, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin söylediği gibi halkın emrinde değil, bir avuç sömürücünün hizmetindedir.

BİR DEVRİMCİ ASKER

Zulmü ve sömürüyü durduracağız

Biz Çorum'un Alaca ilçesine bağlı Mazıbaşı köyü halkı olarak sorunlarımızı anlatmak istiyoruz. Köyümüz 100 hanedir, bir pınarı vardır.Analarımız, bacılarımız iki, üç saat sırada bekleyerek su alabiliyor. Köyümüzün yolu olmadığından kışın şehre 4-5 saatte zor gidiyoruz. Kürt, Alevi ve devrimci olduğumuzdan, şikayet ettiğimiz yetkililer ilgilenmiyor.

Köyümüz bir dağ köyüdür ve topraklarımız tarıma elverişli değildir. Kış ve yaz aylarında işbirlikçi hakim sınıflara hizmetkarlık yapıyor,evlerinin bağ ve bahçelerinde çalışarak zar zor geçiniyoruz.

Hep bir olacak, bu sömürü ve zulüm düzenini durduracağız.

İŞÇİ-KÖYLÜ ELELE
DEMOKRATİK DEVRİMDE
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

MAZIBAŞI KÖYLÜLERİ

Tokat'ta veliler faşizmi protesto etmek için valiliğe yürüdü

Tokat halkı evlatlarına sıkılan kurşunları durdurmak, faşistlerden hesap sormak için genç, ihtiyar, kadın, erkek yürüdü.

Tokat'ta yurtsever ve devrimci veliler Tokat Endüstriyel Meslek Lisesi'ndeki faşist baskıları protesto etmek ve öğrencilere destek olmak amacıyla valiliğe bir yürüyüş yapmışlardır.

Tokat Eğitim Enstitüsü'ndeki faşist beslemeler devrimci, yurtsever öğrencilere saldırmakta, okullarda terör estirmektedirler. Son olarak Eğitim Enstitülü faşistler Endüstriyel Meslek Lisesi'ndeki öğrencilere saldırmışlardır. Bunun üzerine öğrenci velileri bir araya toplanarak okul müdürüne başvurmuşlar, ancak hiç bir sonuç alamamışlardır. Okul Müdürlüğü'ne verilen dilekçeye faşist müdürün cevabı dilekçede adı bulunan 60 kadar öğrenciyi disiplin kuruluna vermek ve sürgüne göndermek olmuştur.

Okul Müdürlüğü'ne yaptıkları başvuruya bir cevap alamayan 100 kadar yaşlı, genç, kadın, erkek veliler valiliğe doğru yürüyüşe geçmişlerdir. 1. Şubeden kendilerini engellemek için gelen polislere faşist baskıları protesto etmek için geldiklerini ve valiyle görüşmek istediklerini defalarca belirtmişlerdir. Ama velilerin önlerini kesen polisler valinin yerinde olmadığını, yürüyüşün kanunsuz olduğunu söylemişler ve veliler arasından temsilci seçilmesini, geri kalanlarınsa dağılmasını istemişlerdir.

Bu olaylardan ders çıkaran öğrenciler faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin birlik ve beraberlikle olacağını daha iyi kavramıştır.

KAHROLSUN FAŞİSTLER, SOSYAL-FAŞİSTLER!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

Yaşasın özgür Asya

çileri Kamboç halkının mücadelesini önlemek, Kızıl Kmer'leri ezmek için hızla faaliyete geçtiler. CIA nın desteğinde "Hür Kmer ler" denilen karşı-devrimci çeteler kuruldu. Yine aynı dönemde köylü isyanlarını fırsat bilen Lon-Nol köylülerin topraklarını işgal etti, bu toprakları feodallere verdi. Kızıl Khmerler köylü kitlelerine önderlik etmeye ve onları örgütlemeye giriştiler.

Fakat Lon-Nol-Sirik Matak'ın başında bulunduğu Amerikancı çete halka karşı saldırısını arttırdı, Prens Sihanuk'u tecrit etti ve ülkenin kapılarını Amerikan emperyalistlerine açtı. Milliyetçilleştirilen bütün işletmeler tekrar Amerikan tekellerinin ve komprador burjuvaziye devredildi.

1970 yılının 18 Martında devlet başkanı Prens Sihanuk ülke dışında iken Amerikan emperyalistleri ve onun kuklaları Lon-Nol Sirik Matak, faşist bir hükümet darbesi ile iktidarı bütünüyle ele geçirdiler.

EMPERYALİSTLER VE BÜTÜN GERİCİLER KAĞITTAN KAPLANDIR - HALK İSE YENİLMEZ.

18 Mart faşist darbesi ve Amerikan emperyalistlerinin zulmüne rağmen Kamboç halkı mücadeleye atılmayı ve silahları kavramayı bir an bile geciktirmedi. Darbeden hemen gün sonra Pekin'de bulunan Sihanuk önderliğinde Kamboçya Kraliyet Milli Birlik Hükümeti kuruldu. Ülke içinde her Kamboçya Devrimci Partisi önderliğinde Kamboçya Milli Birleşik Cephesi ve Kamboçya Milli Kurtuluş Halk Silahlı Kuvvetleri örgütlendirildi.

Faşist teröre ve Amerikan birlikleri ile Güney Vietnam silahlı kuvvetlerinin giriştiği saldırılara karşı Kamboç halkı isyan ateşiyle mücadeleye atıldı. Ülkenin dört bir yanında [illegible] 1970 yılı sonunda ülkenin büyük bir kısmı devrimci güçlerin kontrolü altına girdi. Dört yıl gibi kısa bir süre içinde en gelişmiş silahlarıyla ülkeyi işgal altında tutan ABD emperyalizmine karşı Kamboç halkı silaha sarılmaya cesaret eden sayıca küçük bir halkın neler yapabileceğini bütün dünyaya gösterdi. Emperyalistlerin ve bütün Çin-Hindi gericilerinin tankları, topları en ileri teknikleri Kamboçya'nın yiğit halkının azmi karşısında eridi.

Kamboçya halkı bir kere daha "emperyalistlerin ve bütün gericilerin kâğıttan kaplanlar olduğu-"nu ispat etti.

1975, 1 Nisan'ında faşist Lon-Nol tasını tarağını toplayıp Kamboçya'dan kaçtı. Arkasından Amerikan elçisi Pnom Pen'i terketti. 17 Nisan günü Kamboçya Milli Kurtuluş Halk Silahlı Kuvvetleri Pnom Pen'i de kurtararak bütün ülkenin bağımsızlığını sağladılar.

Ezilen bir ulus savaşmaya cesaret etti, güçlüklere meydan okudu ve emperyalizmi, onun köpeklerini yere vurdu. Kamboç halkı 17 Nisan günü bütün dünya gericilerine amansız bir darbe indirdi.

SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİNİN İĞRENÇ YÜZÜ

Kamboçya'da 1970'de yoğunlaşan ve 1975 Nisan'ında Kamboç halkının zaferiyle noktalanan beş yıllık mücadele Sovyet sosyal-emperyalistlerinin iğrenç yüzünü bir kere daha açığa çıkardı.

Sovyetler Birliği Kamboç devrimini baltalamak için her türlü çabayı gösterdi. Sihanuk devlet başkanı olduğu halde faşist bir darbe ile düşürüldüğünde Moskova'da gözdedi. Sosyal-emperyalistler ikiyüzlülükle Prens Sihanuk'a, Lon-Nol'a karşı kendisini destekleyeceklerini açıkladılar. Ayrıca bunun Vietnam açısından da son derece önemli olduğunu, Lon Nol'un ve Amerika'nın Kamboçya'dan Vietnam'ın devrimci güçlerini [illegible] söylediler.

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ikiyüzlülükleri kısa sürede ortaya çıktı. Sovyetler Birliği beş yıl boyunca Kraliyet Milli Birlik Hükümeti'ni tanımaktan şiddetle kaçındılar. Tersine Lon Nol'un anti-komünist, faşist ve emperyalist uşağı hükümetiyle resmi ilişkilerini devam ettirdiler. Onlarca ülke Pekin'de ve kurtarılmış bölgelerde kurulan Milli Birlik Hükümetini resmen tanırken, Sovyet sosyal-emperyalistleri kesin zaferden sadece üç gün önce 14 Nisan 1975 günü Kamboçya halkının gerçek hükümetini tanıdığını ilan ettiler. Ama zaten iki gün sonra ABD'de Kamboçya'nın yeni hükümetini tanımak zorunda kaldı. Çünkü ortada tanınacak zaten başka bir hükümet kalmamıştı.

Sovyetler Birliği'nin Kamboç devrimini harçerlemesi bundan ibaret değildir. Onlar aynı zamanda Kamboçya Komünistlerinin önderliğinde çarpışan Kurtuluş Ordusu'na karşı savaşan Lon-Nol'ün karşı devrimci ordusuna tıbbi malzeme de gönderdiler. Ayrıca Lon-Nol rejimine para yardımı da yaptılar.

Sovyet revizyonistleri Kamboçya devrimini engellemek için Lon-Nol ile anlaşarak Pnom Pen'de sahte ve legal bir Komünist Partisi kurdurmaya kalkıştı. Ayrıca kesin zaferden sadece birkaç hafta önce Milli Kurtuluş Kuvvetlerine Lon-Nol ile anlaşmalarını ve barış yapmalarını önerecek kadar alçaklaştılar.

Sovyetler Birliği'nin Lon-Nol rejimini desteklemesi yalnızca Kamboç devrimine darbe indirmekle kalmadı, aynı zamanda Vietnam halkının mücadelesine de zarar verdi. Çünkü Lon-Nol Saygon hükümeti ile işbirliği içinde Vietnam Kurtuluş mücadelesinin de en azgın düşmanlarından biriydi ve Vietnam'ın devrimci güçlerine karşı yoğun bir saldırıyı sürdürüyordu.

Kamboçya olayı Sovyetler Birliği'nin ABD emperyalizmiyle şiddetli bir rekabet içinde olsa bile dünya devriminin ilerlemesinden büyük korkuya kapıldığını göstermiştir. Ezilen halkların devrimci mücadelesi karşısında iki süper devlet ittifak yapabilmektedir.

Fakat Enver Hoca yoldaşın belirttiği gibi Kamboçya halkının tarihi zaferi sadece Amerikan emperyalizmine karşı değil Sovyet sosyal-emperyalizminin tertiplerine, hilelerine ve müdahalelerine karşı da güçlü bir darbe vurmuştur.

KAMBOÇYA HALKININ ZAFERİ HALKIMIZIN ZAFERİNİ MÜJDELİYOR.

Kamboçya halkının emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı kazandığı zaferi bize ve halkımıza cesaret, güven ve güç vermektedir. Yüreklerimiz şimdi Kamboçya halkıy

Baş.ta.sa.2'de

la beraber çarpıyor. Binlerce kilometre öteden yiğit Kamboçya halkının söylediği özgürlük türküleri ne katılıyoruz. "Şanlı 17 Nisan" marşını biz de haykırıyoruz. Onların devrim yolunda kazandığı zafer bizim de zaferimizdir. Kamboçya halkının ulusal ve sosyal kurtuluş yolunda attıkları adımın bu mutlu gününde bütün kalbimizle selamlıyoruz.

Kurtuluşun tek yolu

Baş.a.sa.2'de

zun veya kısa bir siyasi mücadelenin sürdürülmesi, siyasi güçlerin yaratılması ve silahlı güçlerin ortaya çıkartılması için şartların olgunlaştırılması gerekir.

Aynı şekilde güçlü bir halk ordusu da gerilla savaşlarından geçerek yaratılabilir.

DAYANILACAK TEK GÜÇ HALKIN KENDİ GÜCÜDÜR.

Halkların devrimci atılımına onların yaratıcı ruhuna inanmıyanlar her zaman bir emperyalist güce sırt dayamanın gerekli olduğu masalını yaydılar. Özellikle Kamboçya halkının zaferi emperyalistlere sırt dayama önerilerini yerle bir etti. Kamboçya halkı esas olarak kendi gücüne, yiğitlik ve fedakarlığına güvendi, savaşmaya cesaret etti ve bütün güçlükleri yendi.

Kamboçya halkının mücadelesi bu açıdan da çok kıymetli derslerle doludur. Çünkü şimdi ülkemizde birçok kişi ya sadece Amerikan emperyalizmini görerek Sovyetler Birliği'ne sırt dayama sevdasındadır, ya da daha başkaları yükselen emperyalist güç olan sosyal-emperyalistlerin karşısında dizlerinin bağı çözülünce Amerikan emperyalizminin dirseğine tutunmak istemektedir. Ama ne Amerikan hegemonyasına karşı Sovyetler Birliği, ne de Sovyet tehditine karşı Amerikan emperyalizmi halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinde da yanılacak bir güç olabilir.

"Gerçekten yıkılmaz olan kale nedir? Kitleler, yani devrimi gerçekten ve yürekten destekleyen milyonlarca ve milyonlarca halktır."

Halkımızın mücadelesini

Baş.ta.sa.5'de

tedir. "Kimseye tokat atılmadı" yalanıyla halkımızı kandıracağınızı mı zannediyorsunuz?

İki ay önce öğretmen MEHMET YILMAZ güpegündüz sokak ortasında faşist katillerce katledildi. Onun katilini bulmak için yerinizden bile kıpırdamadınız. Çünkü katil sizdiniz. Sizin içinizdeydi. Hepiniz bunu çok iyi biliyordunuz. Onun için de kılınızı kıpırdatmadınız.

Şimdi bir işkencecibaşı polisin yaralanması yüzlerce masum insanın kanını işkencehanelere dökmeye yetti ve arttı bile.

Tarihin öğretileri bize gösteriyor ki işkence ve zulüm çökmekte olan, yok olmaya doğru giden sınıfların baş vurdukları bir yöntemdir. Köleci dönemde binlerce kölenin katledilmesi köleci dönemin yıkılışını engelleyemedi. Feodal beylerin engizisyon mahkemeleri, giyotinleri, fırınları, pazarları, feodal saltanatın yıkılışını önleyemedi. Bu gün emperyalistlerin ve onların yerli uşaklarının insan iskeletlerinden kurulu saltanat sarayları er geç yıkılacaktır. Emperyalizm ve yerli uşakları tarihin çöp sepetine, daha doğrusu lağım çukuruna giderek ebedi yok olacaktır.

İşkenceler, zindanlar, baskı, terör ve zulüm tarihin bu akışını engelleyemez.

İŞKENCECİ KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR,
ZİNDANLAR BOŞALSIN,
GENEL AF,
FAŞİZME ÖLÜM, İŞKENCEYE SON,
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ,

MALATYA

Baş.ta.sa.1'de

dı, dağıtmak istedi. Taş ve sopalarla halk kendini korumak isteyince polis bu sefer otomatik silahlarla yaylım ateşi açtı. Halktan da silah kullanan lar oldu. Çatışma bir anda okulun çevresine de yayıldı. Evlerden çıkan kadınlar halk saflarına katılıyorlardı. Bir devrimci arkadaşımız şöyle haykırıyordu:

"Analar gün bugündür, evlatlarımıza sahip çıkalım" Çatışma daha da alevlendi. Halkın yenilmez gücü karşısında polis gerilemek zorunda kaldı. Bir taraftan döğüşülürken bir tarafta da; "Bu meydanda cengimiz var, Er olan meydana gelsin" marşı söyleniyordu.

Bir polis jipi hızla halkın içerisine sürüldü. 4 arkadaş çeşitli yerlerinden yaralandılar. Jipten halka yaylım ateşi açıldı. Kitle bütün gücüyle direndi. Kurşun yağmuruna rağmen, polis jipi tahrip edildi. Hep bir ağızdan marşlar söylenerek, slogan atılarak saflar daha da sıklaştırılarak polise karşı yiğitçe direndik.

Bu sırada dışarıdan yeni polisler ve jandarma birlikleri geldi. Polis destek alarak yeniden saldırdı. Halk tek bir vücut halinde direndi. Polis yine gerilemek zorunda kaldı. Okul içinde bulunan devrimci öğrenciler de dışarıya çıkarak kalabalığa karıştı. Devrimci bir arkadaş halka hitaben kısa bir konuşma yaptı. Faşist diktatörlüğün halk yığınları üzerindeki zulüm ve terörü anlatıldı.

Kalabalığın içinde bulunan "Devrimci Gençlik" dergisi taraftarı "Gücümüz kalmadı, dağılalım" diyerek dağıldılar. Kitlelere güvenmediklerini bir kez daha gösterdiler. Ama pratik onları mahkum etti, onlar dağıldılar, ama halk dağılmadı. Yeni yeni güçler alarak halka saldıran resmi ve sivil faşistlere karşı halk, taş ve sopalarla yiğitçe direndi. Polis çevredeki evleri'de hedef alarak yaylım ateşine devam ediyordu. Halk, içeride bulunan devrimci öğrencilerin tümünü aldıktan sonra gruplar halinde mahallelere dağıldı.

Olaydan sonra polis yoksul mahallelere baskın yaparak, özellikle çoğunu kadınların oluşturduğu 100'e yakın insanı emniyete doldurdu. Kadınları copladı, işkence etti. Okulun bulunduğu mahallede evleri tek tek bastı. Açılmayan, yada açılması geciken kapıları kurşunladı. Evleri arama bahanesiyle tahrip etti.

Ama halkımız tüm bu teröre rağmen faşist diktatörlüğe karşı mücadelesine yılmadan yeni kahramanlıklar yaratarak devam edecektir. Halkımızın faşizme, sosyal-faşizme, emperyalizme, sosyal-emperyalizme karşı mücadelesi yükselecektir.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK,
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET,
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ,

MALATYA'DAN
BİR GRUP
PROLETER DEVRİMCİ

Sancar'ın sözleri

Baş.ta.sa.1'de

liktedir.

Sancar yaptığı açıklamada, Türk ordusunun yakın tarihteki müdahalelerine de değinerek, halkı yeni 12 Mart'larla tehdit etme çabasına girişti.

Sancar'ın açıklaması,

SİTE

Baş.ta.sa.5'de

ca yaşamının boyun eğilerek değil mücadele ile kazanılabileceğinin bilincindeyiz. Bunun için biz devrimci işçiler; Site'lerdeki diğer işçi arkadaşlarımızla birleşip 8 saatlik iş günü, sendika ve sigorta için mücadelemizi yükselteceğiz.

TRT ÜZERİNDEKİ

Baş.ta.sa.1'de

mekte ve kirli çamaşırları dökmektedirler. Her seçim öncesi olduğu gibi bugün de Lockheed olayı gibi, ne olduğu iyice anlaşılamayan yolsuzluklar, mobilya sahtekarlığı, rüşvet v.s. tekrar konuşulan konular haline gelmiştir.

Böyle bir dönemde çeşitli siyasi partiler için TRT'nin durumu özellikle önemlidir. Hakim sınıfların sesi TRT'de kimin hakim olacağı, kimin düdüğünün çalınacağı konusunda şimdi hakim sınıf partileri tam bir yarışa girmişlerdir.

Halkın sonsuz nefretini kazanan Karataş'ın görevden alınması böyle bir yarışın sonucudur. Hakim sınıflar bugüne kadar kullandıkları Karataş piyonunu şimdi harcamaktadırlar. TRT'de çalışanların Karataş yönetimine karşı direnişi ve halkın tepkisi, nefreti hakim sınıfları böyle bir karara zorlamıştır. İyice teşhir olmuş, halkın nefret ettiği bir uşak onların da işine gelmez. Hele bir seçim öncesinde bu daha da önem kazanmaktadır.

Karataş bir piyon, bir uşaktı. Faşist diktatörlük onu kendi sesi olarak kullandı ve şimdi de harcıyor.

sömürü ve zulüm

Baş.ta.sa.1'de

sul köylüye toprak sağlayabilir mi?

Hayır. Seçim bir kurtuluş olamaz; çünkü o yukarıda sıralanan hiçbir meseleyi çözmenin aracı olamaz.

Seçim, ister erken, ister geç olsun halkın taleplerini karşılamanın bir aracı olmayacaktır.

Çünkü seçim halka zulmün ve sömürünün ana kaynağını ortadan kaldırma imkanı veren bir araç değildir.

O halde seçim neyin aracıdır? Parlamento seçimleri insana bir seçme özgürlüğü verir. Fakat bu "kırk katır mı, kırk satır mı?" cinsinden bir "özgürlük"tür. Parlamento seçimleri emekçiye "seni hangimiz sömürelim? Senin sırtına hangimiz daha çok binelim" diye soran çeşitli düzen savunucusu ve genellikle hakim sınıfların temsilcisi siyasi örgütlerin veya onlarla uzlaşan siyasi örgütlerin panayırıdır.

Seçim, hakim sınıflı; emperyalizme bağımlı düzende, hakim sınıfların kendi iktidarlarını (yani kendi sömürülerini, mezalimlerini, ahlaksızlıklarını, yolsuzluklarını, cinayetlerini) halka onaylattıkları; kendi iktidarlarını meşrulaştırdıkları bir araçtır.

Bu nedenle devrimci proletarya genel olarak parlamento seçimlerinin özüne, esasına karşıdır.

Bu nedenle devrimci proletarya hakim sınıfların çeşitli siyasi temsilcilerinin "seçin beni, hayır beni seçin!" çığlıklarına; ya da onların düzenleriyle, onların siyasi iktidarlarıyla uzlaşan siyasi akım ve örgütlerin benzer haykırışlarına kulaklarını tıkar.

Seçim furyasının alabildiğine azdırıldığı günümüz koşullarında, bu bakış açısını savunmak hayati bir önem taşımaktadır.

Devrimci proletarya seçimlere katılırken, kendine temel olarak bu bakış açısını alır.

O halde seçimlere katılmanın amacı nedir?

Seçimlere katılmada amaç; proletaryanın devrimci bakışını ve halkın temel taleplerini bu araçtan da yararlanarak en geniş yığınlara aktarabilmektir. Parlamentoyu, hakim sınıfların devletinin bu en "meşru" kurumu, bu en "kutsi" kurumunu, kendi içinden, kendi sağladığı olanaklarla teşhir etmektir. Kaleyi içeriden de vurmaktır.

Seçimlere katılmada amaç, şiddet yoluyla devrimin şartlarının daha çabuk olgunlaşmasını sağlamaktır.

Emekçi halkın ufku "seçim"lerle sınırlanamayacaktır. Çünkü tarihi ve sosyal gelişim kanunları seçimini yapmıştır. Emperyalizm ve faşizm sosyal-emperyalizm ve sosyal-faşizm ölüme mahkumdur. Gelecek işçi sınıfının, ve bütün emekçilerin sosya-

HAKİM SINIFLARIN

Baş.ta.sa.1'de

Lockheed uçak yolsuzluğu hakkında Meclis Araştırma Komisyonu'nun raporu yayınlandıktan sonra yapıldı. Komisyon raporunda üstü kapalı olarak, Lockheed uçak yolsuzluğunda ve Türk Silahlı Kuvvetleri'ne alınan çeşitli araç ve gereçlerin alımında ortaya çıkan yolsuzluklarda, Sancar'ın da işin içinde olduğu belirtiliyordu. Semih Sancar yaptığı yeni bir 12 Mart çağrısı ile, kendisini ve kendisi gibi 12 Mart'ın kalın enseli paşalarını kurtarmayı amaçlamaktadır. 12 Mart ın bu işkenceci generali, yolsuzlukları, rüşvetçiliği, vurgunu halka karşı yeni saldırılarla örtebileceğini zannetmektedir. Oysa, bütün bu hayaller boşunadır. Hiçbir tehdit veya tertip halkımızın yükselen mücadelesini durduramayacaktır. Halkı sindirmek ve ezmek amacıyla atılan her adım en kararlı bir biçimde gerekli cevabı alacaktır.

Kaldırılan her taçın altından faşist generallerin bakanların, milletvekillerinin pisliği çıkmaktadır.

Ama daha şimdiden birçok vurguncu gün ışığına çıkmıştır. Halkın elindeki ekmeğin ortakları, bütün vurguncularının hesabını vereceklerdir.

Halkın Sesi oportünist yüzünü

Baş.ta.sa.8'de

kendi pankartlarımız ve sloganlarımızla katıldığımız için bizi maceracılıkla suçluyorlar. Pankartlarımızda "Kahrolsun Faşizm ve Sosyal-Faşizm" yazıyordu. Biz bu sloganımızı mümkün olan her yerde ve her şartta, eğer şartlar yoksa yaratmaya çalışarak, sonuna kadar savunuruz.

Halkın Sesi bu somut olayda da bir kez daha reformist, sınıf işbirlikçisi yüzünü gösterdi. Halkın Sesi oportünistlerinin önce katılmayacaklarını söyledikleri halde, miting olup bittikten bir ay sonra "Biz mitinge dağınık gruplar halinde katıldık" demeleri her zamanki kaypak tavırlarının bir tekrarıdır.

HALKIN YOLU'NDAN ARKADAŞLAR UZLAŞTIRICI TAVIRLARINI TERKETMELİDİRLER.

Son toplantıdaki tartışmalarda Halkın Yolu'nun görüşlerini savunan arkadaşlar, orta yolcu, uzlaştırıcı tavırlarından vazgeçmediler ve bu konuda açık bir görüş getirmediler. Bu arkadaşlar sürdürdükleri tavırlarıyla Halkın Sesi'nin reformist sağ çizgisini güçlendirmekte ve proleter devrimcilerin birliğini zedelemektedirler. Halkın Yolu'ndan arkadaşların daha tutarlı bir tavır koymaları ve Halkın Sesi oportünizmi ile aralarına kesin bir çizgi çekmeleri gerekmektedir.

BESİN-İŞ

Baş.ta.sa.4'de

nın patronlar karşısında ekonomik haklarını almak için kullandığı grev hakkı bile bir siyasi mücadelenin ürünüdür. Ekonomik mücadele tek başına geçicidir.

Gerçek sendikacı her şart altında bütün zorluklara rağmen işçi sınıfının mücadelesini yürütebilen işçi sınıfının bilimini almış ve bu doğrultuda mücadele eden revizyonizme ve her türlü sapmaya karşı olan gerçek bir sınıf sendikacısı olmalıdır. Benim sendikacılık anlayışım budur.

H.K.- Türkiye'de işçi sınıfının örgütsel birliği nasıl sağlanmalıdır?

- Türkiye işçi sınıfının örgütsel birliği proleter devrimci işçilerin sendika yönetimine gelmesiyle ve işçileri proleter dünya görüşüyle eğitmesiyle olur. Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halkları Marksizm-Leninizm etrafında birleşmelidirler.

H.K.- İşçiler Sendika Yönetimine, Kahrolsun Sendika Ağaları sloganı hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Türkiye'de sendikaların çoğunun yönetiminde revizyonistler, sendika ağaları ve bürokrat adamlar vardır. Bunlar burjuvaziye hizmet etmektedirler, işçi sınıfının mücadelesi için engeldirler. Bunun için devrimci işçilerin sendika yönetimine geçmesinden, revizyonist, bürokrat ve sendikaların başına para biriktirmek için çöreklenen ve burjuvaziye hizmet eden adamların alaşağı edilmesinden yanayım.

İşçiler Sendika Yönetimine, Kahrolsun Sendika Ağaları sloganı çok doğru bir slogandır.

H.K.- HALKIN KURTULUŞU aracılığı ile Türkiye işçi sınıfına ve Türkiye halkına duyurmak istediğiniz şeyler var mı?

- Halkın Kurtuluşu'na mücadelesinde başarılar dilerim.

Yalnız biraz daha sade dille yazarsa çok iyi olur derim.

Türkiye halkına ve işçi sınıfına, hepimizin uğraşı sonucu bu bozuk düzen yıkılıp yerine sınıfsız ve sömürüsüz toplum yolunda devrimci işçi-köylü iktidarı kurulacak[tır] derim.

TEMSİLCİMİZİ

Baş.ta.sa.4'de

arkadaşımızı karakola götürdüler. Birçoğunu yaraladılar.

BİLENDİK BİLİNÇLENDİK MÜCADELE SÜRÜYOR

Sömürücüler! Zalimler!

Bizleri torunuzla tufeğinizle yıldıramayacaksınız. Bizler patron-sendika ağaları-polis işbirliğini görerek, etimiz ve kemiğimizle hissederek sömürü ve zulüm düzenine faşist diktatörlüğe karşı bilendik bilinçlendik kinimiz bir kat daha arttı.

Bizler biliyoruz ki bize yapılanlar faşist diktatörlüğün tüm emekçi halka uyguladıkları terörün parçasıdır. Bu baskılara karşı mücadelede genel olarak Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde kararlı ve azimliyiz.

TÖB-DER

Baş.ta.sa.1'de

de ise yığın örgütlerinin başına çöreklenmiş sosyal faşistlerin geniş emekçi yığınlarına karşı giriştikleri saldırıların bir parçasıdır.

Bu saldırılar için en iyi örnek ihraçlardır, ama ihraçlar tek örnek değildir. Çünkü sosyal-faşistler, 20 şube için alınan 'işten el çektirme' kararını protesto eden TÖB-DER Urla Şubesi'ni de feshetmiştir.

Son ihraçlar ve fesih kararı ile sosyal-faşistler, hem örgüt içi demokrasinin ve örgütsel birliğin, hem de her türlü muhalefetin en amansız düşmanı olduklarını bir kere daha ispat etmişlerdir.

Dün 20 şubenin yönetim kurullarının 'işten el çektirme' ile başlayan bugün devrimci ve yurtsever öğretmen önderlerinin ihracı ile yoğunlaşan tasfiye hareketinin bu kadarla biteceğini düşünmek sadece ham bir hayaldir. Bugün devrimcileri ve yurtseverleri hedef alan tasfiye hareketinin sınırları yarın bütün demokratları da kucaklayacak şekilde genişleyecektir.

Sosyal-faşist saldırıların önüne geçmenin, kitle örgütlerinde birliği ve demokrasiyi sağlamanın tek yolu, geniş yığınları her türden gericiliğe karşı harekete geçirmektir.

TÖB-DER sosyal-faşist genel merkezinin başlattığı ve bugün yeni bir boyut kazanmış olan tasfiyeler karşısında sessiz kalmayalım, en geniş öğretmen yığınlarını sosyal faşistlerin artan saldırıları karşısında harekete geçirelim!

KIBRIS MESELESİ

Baş.ta.sa.1'de

ri özellikle de faşist MC nin kendi içinde bile uyum sağlayamadığı bir dönemde yani seçimlerden önce bu meselede hiçbir ciddi adımın atılamıyacağı açıktır. Bu nedenle Türkiye'deki siyasi ortama ve Türk hakim sınıflarına göbekten bağlı Kıbrıs Türk tarafı bir süre daha görüşmeleri kesmeden masa başında oyalayıcı tavırları sürdürmenin hesabı içindedirler. Elbette emperyalist güçlerin müdahaleleri de Kıbrıs görüşmelerinin olumlu bir yola girmesini önlemektedir. ABD emperyalistleri bütün dünyada olduğu gibi Rus sosyal-emperyalistleri ile rekabetinin odak noktalarından biri olan Kıbrıs'ta da bozulan durumları yeniden düzeltmek çabası içindedirler. Zaten Kıbrıs görüşmeleri boyunca Amerikan ve İngiliz emperyalistlerinin özel temsilcileri görüşmelerde sözde gözlemci olarak bulunmuşlar ve toplantı süresince görüşmelere müdahale etmişlerdir.

Rusya'da bulanık suda balık avlama siyasetini terketmeyerek hiç vakit kaybetmeden Viyana görüşmelerine katılmıştır. Sosyal-emperyalistler dünyadaki her meseleye burunlarını sokmak ve yayılma heveslerini Kıbrıs meselesinde de göstermektedirler. Rusya hala sözde Kıbrıs ihtilafının ortadan kaldırılması amacıyla içinde kendilerinin de bulunacağı bir konferansın toplanması isteklerinden vazgeçmemişlerdir. Hiçbir ilgileri olmadığı halde Viyana görüşmelerine katılmalarının altında da bu emperyalist emeller yatmaktadır. Rus sosyal-emperyalistleri bölgede siyasi ihtilafları derinleştirerek bundan yararlanmak istemektedirler. Bu nedenle Rusya kendisinin katılmadığı herhangi bir çözümü engellemek için her yola başvurmaktadır.

İşte bütün bu nedenlerden dolayı Viyana görüşmelerinin olumsuz sonuçlanması ve kısa vadede Kıbrıs sorununa herhangi bir çözüm bulunması imkansızdır. Uzun vadede herhangi emperyalistlerin kendi aralarındaki güç dengesine bağlı olarak bulunacak bir çözümde elbetteki yeni çatışmalara gebe, Kıbrıs Türk ve Rum halkının çıkarlarına uygun olmayan bir sonuç olacaktır. Bugüne kadar her beş-on yılda bir Kıbrıs meselesine bulunan çözüm de şu veya bu emperyalistin çıkarlarına uydurulmuş çözümler olduğunda her seferinde Kıbrıs ihtilafı yeniden patlak vermiştir.

Açıktır ki, Kıbrıs ihtilafının tek ve gerçek çözümü Türk ve Rum milliyetinden Kıbrıs halkının emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve Kıbrıs'taki işbirlikçilerine karşı yürüteceği mücadelenin zaferine bağlıdır.

Parlamento seçimler

sömürüye karşı muhalefet gelişmekte, huzursuzluk artmakta, işçilerin, köylülerin, tüm yurtsever ve demokratların mücadeleleri hızla yaygınlaşmaktadır. Sınıflar ve tabakalar kendi çıkarları doğrultusunda, kendilerini temsil eden siyasal örgütlenmelere gitmekte, mücadelelerini bunlarla sürdürmektedirler. Fakat, her sınıfın kendini temsil eden siyasi hareketle bütünleştiğini düşünmek yanlıştır. Hele, Türkiye gibi geri bir ülkede, sınıfların kendi siyasi hareketleriyle bütünleşme süreçleri çok geridir. Çünkü, devrim dalgası yükselmediği gibi, bu süreci hazırlandıracak olan burjuva demokratik özgürlükler temeli üzerinde yükselen siyasal gelişme düzeyi de geridir. Bu yüzden, farklı sınıfların siyasi hareketleri arasındaki birliktelik, sınıflar ittifakı, halk cephesi şeklinde ele alınmamalıdır. Bu böyle ele alınmazken, siyasi hareketlerin de sınıflarla hiçbir bağı olmadığı şeklinde bir yanılgıyla düşülmemelidir.

Bu şekilde bir siyasal gelişme içerisinde olan Türkiye'de devrim ve karşı-devrim güçlerinin menfaatlerinin neler olduğuna ve devrim güçlerinin hangi ortak çıkarlar etrafında birleşebileceklerine bakalım. Ülkemizdeki karşı-devrim güçleri uluslararası plandaki gerici güçlerden ayrı düşünülemez. Bu güçler, emperyalizm, sosyal-emperyalistlerin başını çektiği modern revizyonizm ve her türden gericiliktir. İki süper devlet ve onların yerli işbirlikçileri, diğer emperyalist güçler ve ortakları, onların şu veya bu şekilde ittifak yaptıkları feodal ilişkilerin temsilcileri ülkemizdeki karşı-devrimci, halk düşmanı güçleri oluşturmaktadırlar. Gerek ABD mali sermayesi, gerek sosyal-emperyalist mali sermaye, onların ülkemizdeki işbirlikçisi hakim sınıflar ve emperyalizm-feodalizm ittifakı temelinde gelişen işbirlikçi kapitalizm ülkemizdeki her türden ilerici gelişmenin, üretici güçlerin gelişmesinin, milli kapitalizmin, demokratik özgürlüklerin, kısacası halktan ve insanlığın geleceğinden yana ne varsa hepsinin gelişmesinin önünde engeldirler. Zaten, bu yabancı güçlerin varlıkları milli olan her şeyin özgürce gelişememesi demektir. Bu güçlerin temsil ettiği tekelci, feodal ilişkiler sömürü, baskı ve zulüm temeli üzerinde geliştiğinden tekelci olmayan burjuvazi de dahil olmak üzere ezilen tüm emekçi yığınlarla bu güçler arasında hiç bir ortak yan yoktur. Yığınların menfaatleri bütün gerici güçlere karşı her alanda mücadele edebilmektir. Karşı-devrimci güçler arasında iktidar mücadelesinin her alanda sürdüğünü söylemiştik. Devrimci proletarya, bunlar arasındaki çelişkilerden yararlanmasını bilmeli, ama hiç bir zaman bu güçlerden birine karşı diğerini tercih etmemelidir. Bu yüzden, devrimci proletarya, iktidara yönelik siyasal mücadelesini bütün gerici güçlere karşı yöneltir ve bunların hepsini her alanda tecrit etmeye çalışır.

Bu karşı-devrimci güçler tecrit edildikten sonra, farklı siyasal hareketlerin aralarında hangi ölçülerde birlik sağlanması gerektiğine ışık tutması amacıyla şimdi de ülkemizin mevcut ekonomik ve siyasal gelişme düzeyinde, halkımızın çıkarlarının neler olduğuna ve devrimci proletaryanın birlikte hareket edeceği güçlerde hangi özellikleri

Baş.ta.sa.2'de

araması gerektiğine bakalım. Şurası açıktır ki, halkımızın çıkarlarının ne olduğu ülkemizin yapısına göre tesbit edilir. Türkiye'nin yarı-sömürge bir ülke olduğunu belirtmiştik. Proletarya ve diğer emekçi yığınlarının çıkarı, baskı ve sömürünün sürdüğü dışa bağımlı bir ülkede yaşamak yerine, kendilerinin egemen olduğu, üretici güçlerin alabildiğine gelişmesine olanak sağlandığı özgür ve bağımsız bir ülkede yaşamaktır. Bağımsız, özgür bir Türkiye'den yana olmak sadece proletaryanın değil tüm yurtsever-demokrat unsurların çıkarınadır. Feodalizmin tasfiye edilmediği ülkemizde nüfusun önemli bir kısmını köylülük teşkil etmektedir ve toprak ağalarının dışındaki köylülüğün genel talebi toprak ve özgürlüktür. Şüphesiz, bu talebin gerçekleşmesi feodalizmin tasfiyesine bağlıdır. Türkiye'de ezilen Kürt milleti ve diğer milliyetler üzerindeki milli zulmün kalkması tüm halkımızın çıkarınadır. Köylülerin toprak ve özgürlük, ezilen millet, ve milliyetlerin özgürlük, işçilerin, memurların, aydınların ekonomik-demokratik taleplerinin gerçekleşmesinin önündeki engeller emperyalizm, feodalizm ve her türden gericiliktir. Bu yüzden, günümüz Türkiye'sindeki her milliyetten halkımızın çıkarı toprak devriminden yana olmak, milli zulme karşı çıkmak, her türden demokratik hak ve özgürlüğün destekleyicisi olmak ve bunların önündeki tüm engellere karşı mücadele etmektir. Halkımızın bu taleplerini gerçekleştirmek için izlenecek tek yol da emperyalistlerin menfaatlerinin siyasi temsilcisi durumunda olan hakim sınıflar iktidarını yıkmaktır. Ülkemizde bu talebe sahip çıkmak yurtseverliğin, demokratlığın ölçüsüdür ve devrimci proletarya, yol arkadaşlığı edeceği sınıflar ve siyasi hareketlerde bu özelliklerin var olup olmadıklarına bakmalıdır ve de bu taleplere sahip çıkmayı şart koşmalıdır. Bütün gerici ilişkilerin içiçe geçmesi, bağımsızlıktan yana olan tüm güçlerin bir bütün halinde emperyalizme, faşizme ve feodalizme karşı çıkmalarını gerektirir. Günümüzde, özel olarak yarı-sömürge Türkiye'de bunlardan birine karşı çıkıp diğerine karşı çıkmamak imkansızdır. Bunun aksi bir davranış bunların tümünden vaz geçmektir. Ulusal Demokratik Halk Devrimi aşamasında bulunan Türkiye'de de devrimci proletarya, birlikte hareket edeceği güçlerde anti-emperyalist, anti-feodal, anti-faşist olma özelliklerini aramalıdır. Bu özelliklerin birlikte olması diğer tüm demokrat talepleri ve özellikleri de içereceğinden onlardan ayrıca bahsetmeye gerek görmüyoruz.

Kısaca özetlersek, devrimci proletaryanın Ulusal Demokratik Halk Devrimi aşamasında ittifak kuracağı sınıf ve tabakalar ne ise, Ulusal Demokratik Halk Devrimi genel mücadelesinin bir kesiti olan seçimler döneminde de sosyal ve siyasi platformda kuracağı ittifaklar da aynı temele dayanır.

SONUÇ:

Parlamentarizmin siyasi bakımdan zamanını doldurmadığı günümüz Türkiye'sinde, devrimci proletaryanın benimseyeceği tek doğru siyaset, parlamentoda çalışmak ve siyasi mücadelenin bir biçimi olarak parlamenter mücadeleyi reddetmemektir.

Ama devrimci proletarya, seçimler dönemini yığınların devrim yolunda seferber edilmesi için siyasi bir kampanyaya çevirmek istiyorsa, herşeyden önce, yığınları reformist burjuvazinin kuyruğuna takabilecek her türlü tavrı kesinlikle reddetmeli, ve seçimlerde proletaryanın bağımsız siyaseti ışığında hareket etmelidir.

Günümüz şartlarında en doğru taktik, seçimlerde anti-emperyalist, anti-feodal ve anti-faşist bütün siyasi güçleri bir araya toplayabilecek anti-faşist ve yurtsever bir seçim bloku oluşturmaktır. Seçimler döneminin siyasi bir kampanyaya dönüşebilmesi, devrimin temel sloganlarının yığınlar arasında maddi bir güç haline gelebilmesi için böyle bir blokun çekirdeğini proleter devrimciler teşkil etmelidir.

Bu anlamda seçimler dönemi, hem proleter devrimcilerin birliğinin gerçekleşmesine ve proletarya partisinin inşasına, hem de anti-emperyalist, anti-feodal ve anti-faşist birleşik cephenin kurulmasına hizmet etmelidir.

HAFTALIK GAZETE
SAHİBİ: NEVZAT AÇAN, SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: H. SELİM AÇAN, YÖNETİM YERİ: N. OSMANİYE CAD. ATA İŞ HANI 34/404 CAĞALOĞLU-ISTANBUL, ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL, YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.
DİZGİ: OLİMPİYAT IBM BASKI: DAİLY NEWS VEB. GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK NO:10/4 SULTANAHMET-ISTANBUL ANKARA DAĞITIM YURT-DA ANKARA BÜROSU: İZMİR CADDESİ, IHLAMUR SOKAK 6/2 YENİŞEHİR-ANKARA, İZMİR DAĞITIM: İZMİR YURT-DA: KESTELLİ CADDESİ HARPUTLU İŞ HANI NO:P.18 YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-ISTANBUL.

Her yeni dönem

Baş.ta.sa.1'de

faşist diktatörlüğün emekçi halk yığınlarına karşı, devrimcilere ve yurtseverlere karşı girişeceği yeni saldırıların sadece bir habercisidir.

Faşist diktatörlüğün halka karşı saldırılarının arttığı bu dönem, aynı zamanda, CHP'nin bütün "ileri" sloganlarına rağmen, yığınların yükselen anti-faşist mücadelesini pasifize etmeye, yığınları reformcu ve parlamenter hayallerle aldatmaya çalıştığı, egemen sınıfların içine düştükleri siyasi buhranın aşılması için "elinden geleni" yaptığı bir dönemdir.

Kısacası, bu yeni dönem, karşı-devrimin emekçi halk yığınlarına karşı yeni saldırılar düzenleyeceği, faşist diktatörlüğün gelişen halk muhalefetini bastırmak için yeni katliamlara girişeceği bir dönem olacaktır.

Bu madalyonun bir yüzüdür.

Madalyonun diğer yüzü ise, emekçi halk yığınlarının içinde bulundukları durum ve devrimci proletarya hareketinin taşıdığı zaaflardır.

Bugün yığınların faşist ve sosyal-faşist terör karşısında sessiz kalmadığı, faşist diktatörlüğün giriştiği saldırılara karşı boyun eğmediği bir gerçektir. Ama, bugün için, yığınların ileri hedeflere yönelen örgütlü mücadelesinden bahsedemeyiz. Emekçi yığınların gelişen anti-faşist mücadelesi daha ziyade kendiliğindencidir ve örgütsüzdür.

Bugün karşı-devrimci terör, yığınların mücadelesini geliştirmekte, yığınların mücadele azmini bilemektedir. Ama, bugün, devrimci "terör"ün karşı-devrimci terörü altedebileceğini söylemek için zaman henüz erkendir.

Çünkü mevcut ekonomik ve siyasi buhran devrimci dalgayı bir devrim durumuna dönüştürebilecek bir düzeyde olmadığı gibi, yığınların örgütlenme ve bilinç düzeyi de yeterli değildir.

Bugün geniş emekçi yığınları siyasi bakımdan reformizmin etkisi altındadır, merkezi kitle örgütleri ve işçi sınıfının sendikal hareketi reformistlerin ve revizyonistlerin yönlendiriciliğindedir.

Devrimci proletaryanın siyasi hareketi ile işçi sınıfının bütünü ve geniş emekçi yığınların demokratik ve siyasi hareketleri arasındaki organik bağ, bugün gerçek anlamda kurulamamıştır.

Bugün devrimci proletarya hareketinin temel zaafı, sadece sınıfla, sınıfın siyasi öncüsü arasındaki organik bağın kurulamamış olması değil, daha da önemlisi, proletaryanın siyasi öncüsünün, proletarya partisinin henüz oluşturulamamış olmasıdır.

Bugün devrimci proletarya hareketinin merkezi siyasi görevi, böyle bir partiyi inşa etmektir, yığınların siyasi mücadelesini yönlendirebilecek olan proletarya partisini oluşturmaktır.

İçinde bulunduğumuz dönem, devrimci proletarya hareketinin kendi zaaflarını aşma yönünde ileri bir adım olmalıdır, proletarya partisinin inşası ve öncü ile yığınlar arasındaki organik bağın gerçek anlamda kurulması yolunda yeni bir atılım dönemi olmalıdır.

Egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarına karşı mücadelede, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadelede kavramamız gereken merkezi siyasi halka budur.

HALKIN KURTULUŞU

HALKIN KURTULUŞU ve HALKIN BİRLİĞİ'nin bütün devrimcilere ve yurtseverlere ortak çağrısı:

"Demokrasi ve bağımsızlık bayrağını seçimler döneminde daha da yükseltelim!"

"Parlamento sınıf mücadelesinin cereyan ettiği esas alan, parlamenter mücadele de siyasi mücadelenin esas biçimi değildir. Her dönemde olduğu gibi, seçimler döneminde de, yığınların parlamento-dışı eylemi ve siyasi mücadelenin parlamenter mücadele dışındaki biçimleri tayin edicidir. Parlamenter mücadele, ancak yığınların parlamento-dışındaki siyasi eylemine hizmet ettiği ölçüde devrimci proletarya tarafından kullanılabilir bir mücadele biçimidir"

"Devrimci proletarya açısından, seçimler döneminde uygulanabilir en doğru siyaset, halkın bağımsız güçlerinin bir araya getirilmesi, emperyalizme, özellikle iki süper devlete, faşizme ve sosyal-faşizme karşı olan sınıf ve tabakaların siyasi hareketlerinin katılacağı bir Seçim Bloku'nun oluşturulmasıdır"

"Proletaryanın ve bütün halk yığınlarının, her dönemde olduğu gibi, seçimler döneminde de savunacakları ve hayata geçirmek için mücadele edecekleri program, proletaryanın günümüz şartlarına uyarlanmış asgari siyasi programıdır. Bu bakımdan bütün proleter devrimciler ve yurtseverler seçim döneminde, proletaryanın seçim platformunu savunmalı ve bu platformda ifadesini bulan genel sloganların, yığınlar arasında maddi bir güç haline gelebilmesi için mücadele etmelidirler"

1977 Türkiye açısından, hem parlamento seçimlerinin, hemde mahalli seçimlerin yenileneceği bir yıldır.

Son siyasi kararlarla, seçimler, normal zamanından daha önceki bir tarihe, Haziran başına alınmıştır.

İçinde bulunduğumuz dönem, sınıf mücadelesinin yatıştığı bir dönem değil, tersine bir yandan faşist ve sosyal-faşist saldırıların arttığı,siyasi cinayetlerin, işkencelerin ve Kürt ulusu üzerindeki ulusal baskının yoğunlaştığı; bir yandan da, ABD emperyalizminin ve Rus sosyal- emperyalizminin genel olarak Balkanlar ve Ortadoğu'daki, özel olarak da ülkemizdeki hegemonya mücadelesinin yoğunlaştığı, ABD emperyalistlerinin sarsılan hegemonyalarını yeniden geliştirmek için, Rus sosyal-emperyalistlerinin ise her alanda yayılmak için mücadele verdikleri bir dönemdir.

İşte seçimler böyle bir dönemde, halkın mücadelesinin yükseldiği, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin halka karşı saldırılarının arttığı, egemen sınıflar arasındaki çatışmaların büyüdüğü, emperyalist baskıların yoğunlaştığı bir dönemde,kısacası işbirlikçi kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi buhranın derinleştiği bir dönemde yapılmaktadır.

Genel ekonomik ve siyasi buhranın eriştiği boyutlar, işbirlikçi eğemen sınıfları yeni siyasi çözüm yolları bulmaya zorlamaktadır. Erken seçim egemen sınıfların buhranın yükünü geniş halk yığınlarına aktarmak için bulduğu çözüm yollarından biridir. Böylece egemen sınıfların büyük bir kesimi, seçimleri normal zamanlardan daha önceki bir tarihe almakla, kendi aralarındaki çatışmaları kısa dönemde hafifletmeyi, ezilen geniş halk yığınlarının kabaran anti-faşist mücadelesini bastırmayı veya pasifize etmeyi, ve geniş halk yığınlarının fiilen kullandığı bazı demokratik, ekonomik ve siyasi hak ve özgürlükleri yok etmeyi amaçlamaktadır.

İçinde bulunduğumuz dönem, sadece karşı-devrimci terörün yükseldiği bir dönem değil, aynı zamanda, ezilen halk yığınlarının kendiliğindenci de olsa, örgütsüz bir şekilde de olsa mücadeleye atıldıkları bir dönemdir.

Önümüzdeki günler, yığın eylemlerinin daha da yoğunlaşacağı günler olacaktır.

Bu şartlar altında devrimciler ve yurtseverler yaklaşan seçimler karşısında nasıl bir taktik siyaset izlemelidir?

BUGÜN DEVRİMCİ PROLETARYA, GENEL OLARAK PARLAMENTER MÜCADELEYİ VE SEÇİMLERE KATILMAYI REDDETMEMELİDİR:

Sınıf mücadelesinin eriştiği boyutlar ve kitlelerin örgütlenme düzeyinin yetersizliği, boykot taktiğini öncelikle geçersiz kılmaktadır.

Parlamentarizm çağımızda tarihi bakımdan zamanını doldurmuş olmasına rağmen, bugün ülkemizde, siyasi bakımdan zamanını doldurmadığı için,devrimci proletarya genel olarak parlamenter mücadeleyi ve seçimlere katılmayı reddetmemelidir.

Tersine, yığınları siyasi bakımdan eğitmenin, siyasi gerçekleri açıklamanın ve yığınları devrim doğrultusunda seferber etmenin bir aracı olması bakımından, parlamentoya ve seçimlere katılmalıdır.

Fakat parlamento sınıf mücadelesinin cereyan ettiği esas alan, parlamenter mücadele de siyasi mücadelenin esas biçimi değildir.Her dönemde olduğu gibi, seçimler döneminde de, yığınların parlamento dışı eylemi ise siyasi mücadelenin parlamenter mücadele dışındaki biçimleri tayin edicidir. Parlamenter mücadele, ancak, yığınların parlamento-dışındaki siyasi eylemine hizmet ettiği ölçüde 'devrimci, ve proletarya tarafından kullanılabilir bir mücadele biçimidir.

Aksi takdirde, devrimci proletaryanın siyasetini değil, parlamenter mücadeleyi amaç haline getiren ve yığınları burjuvazinin kuyruğuna takmaktan başka bir görevi olmayan oportünizmin siyasetini uygulamış oluruz.

Bu bakımdan seçimler dönemi, devrimci proletarya açısından, yığınları devrimin temel hedefleri doğrultusunda örgütleme ve siyasi bakımdan eğitme yolunda bir adım, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme, ve sosyal-faşizme karşı güçlü bir ileri atılış, süreç olarak da devrimci mücadelenin bir parçası olmalıdır.

Onun için parlamenter mücadele, seçimler döneminde, başta proletarya olmak üzere geniş halk yığınlarının genel siyasi eyleminin tamamı değil, sadece bir parçasıdır.

BUGÜN SEÇİMLER KONUSUNDA EN DOĞRU SİYASET BÜTÜN HALK GÜÇLERİNİN KATILACAĞI BİR SEÇİM BLOKU KURMAKTIR:

Yığınların genel siyasi eyleminin başarıya ulaşması, bir anlamda da, reformizmin yığınlar üzerindeki etkinliğinin kırılmasına bağlıdır.

Bugün CHP, bir yandan dışta iki süper devlete içte faşizme ve sosyal-faşizme karşı uzlaşıcı bir siyaset izlerken, bir yandan Kıbrıs işgalini destekliyor ve devamını savunuyor, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını reddederek milli zulmü meşru göstermeye çalışıyor, bir yandan da yığınların egemen sınıflara ve emperyalizme karşı gelişen muhalefetini pasifize etmeye uğraşıyor.

Bu bakımdan devrimci proletarya, seçimlerde CHP'yi bir parti olarak desteklememeli, tersine CHP'nin uzlaşıcı siyasetine karşı yoğun bir mücadele vermelidir.

Devrimci proletarya açısından, seçimler döneminde uygulanabilir en doğru siyaset, halkın bağımsız güçlerinin bir araya getirilmesi, emperyalizme, özellikle iki süper devlete, faşizme ve sosyal-faşizme karşı olan sınıf ve tabakaların siyasi hareketlerinin katılacağı bir Seçim Bloku'nun oluşturulmasıdır.

Böyle bir blokun gerçekleşmesi, halkın bağımsız güçlerinin seferber edilmesi yolunda yeni bir atılım sağlayacağı gibi, aynı zamanda, baş düşmanlara karşı kurulan halk cephesinin siyasi ve örgütsel platformda oluşturmanın bir adımı, daha da önemlisi, proleter devrimcilerin birliğinin sağlanması ve proletarya partisinin oluşturulması yönünde bir eylem birliği olacaktır.

Gerek halk cephesinin ve proletarya partisinin oluşturulması yönünde olumlu adımların atılması, gerekse böyle bir seçim blokunun kurulması herşeyden önce, bütün proleter devrimcilerin ve bütün yurtseverlerin azami gayretine, halk güçleri arasında yer alan siyasi hareketlerin ayrılık yanlarını değil, birlik yanlarını ön plana çıkarmalarına, asgari müşterekler de anlaşmalarına bağlıdır.

Böyle bir blokun kurulması için şartlar,bugün her zamankine göre daha da uygundur.

Bütün proleter devrimciler ve yurtseverler ilkeli bir şekilde, belli bir program temelinde bir araya gelmeli, demokrasi ve bağımsızlık bayrağını seçimler döneminde daha da yükseltmelidirler.

Proletaryanın ve bütün halk yığınlarının, her dönemde olduğu gibi, seçimler döneminde de savunacakları ve hayata geçirmek için mücadele edecekleri program, proletaryanın günümüz şartlarına uyarlanmış asgari siyasi programıdır.

Bu bakımdan bütün proleter devrimciler ve yurtseverler, seçim döneminde, proletaryanın seçim platformunu savunmalı, ve bu platformda ifadesini bulan genel sloganların, yığınlar arasında maddi bir güç haline gelebilmesi için mücadele etmelidirler.

Proletaryanın seçim platformu, aynı zamanda, seçimlerde ve seçimler döneminde ittifak yapma, blok kurma ve destekleme vb. gibi taktik siyasetlerin de yol göstericisidir.

PROLETARYANIN SEÇİM PLATFORMU:

Seçimler döneminde, proleter devrimcilerin ve yurtseverlerin temel almaları gereken, proletaryanın günümüz şartlarına uyarlanmış asgari siyasi programının ana ilkeleri şunlardır:

1- Emperyalizmin, özellikle iki süper devletin ülkemiz üzerindeki bütün siyasi, ekonomik, askeri ve kültürel bütün bağımlılıklara son vermek;üslerden, askeri paktlardan çıkmak, bağımsız, demokratik ve bloksuz Türkiye'yi gerçekleştirmek.

2- Emperyalizmin işbirlikçisi büyük burjuvazinin ve feodal toprak ağalarının ortak diktatörlüğünü yıkarak, faşizmi ve sosyal-faşizmi yok ederek demokratik halk iktidarını gerçekleştirmek.

3- İşbirlikçi büyük burjuvazinin bütün mülkiyetine halk yararına el koymak.

4- Toprak ağalarının topraklarına ve hazine arazilerine tazminatsız olarak el koyarak, bunları topraksız ve az-topraklı köylülere dağıtmak.

5- Kürt milleti ve diğer bütün milliyetler üzerindeki milli baskıyı kaldırmak ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını tanımak.

6- İşçilerin, köylülerin kısaca bütün halkın yaşama seviyesini yükseltmek; halkın bütün temel hak ve özgürlüklerini teminat altına almak.

7- Uluslararası işçi sınıfıyla ve ezilen halklarla dayanışmayı sağlamak, özel olarak sosyalist ülkelerle ve halk demokrasileri ile iyi ilişkiler geliştirmek.

Devrimci proletarya bu temel taleplerinin gerçekleşmesi uğruna mücadele ederken, gerçekleşmesi, mutlaka bir halk iktidarını gerektirmeyen yığınların aşağıda sıralanan ekonomik, demokratik ve siyasi taleplerini savunacaktır. Genel siyasi taleplerin önüne geçirmemek kaydıyla, bütün proleter devrimciler ve yurtseverler bu taleplerin gerçekleşmesi için yürütülen mücadelenin en ön safında yer almalıdırlar:

1- Ülkemizi ABD ve Sovyet sosyal- emperyalizmine bağlayan bütün ikili anlaşmaların iptal edilmesi.

2- NATO'dan çıkılması, diğer askeri paktlara girilmemesi.

3- Ülkemizin, emperyalizme, iki süper devletin hegomonyacılığına ve ırkçılığa karşı mücadele eden dünya halklarıyla, ezilen uluslarla ve ülkelerle birlik ve dayanışmasının sağlanması.

4- Kıbrıstan bütün yabancı askerlerin çekilmesi, üslerin kaldırılması; Kıbrıs ve Ege sorunlarının Türkiye ve Yunanistan emekçi halklarının yararına olacak bir şekilde barışçıl yollarla çözümlenmesi.

5- Yasalardaki, halkın söz, basın-yayın ve örgütlenme özgürlüğünü engelleyen bütün faşist maddelerin iptal edilmesi. TCK'ndaki 125,141, 142, 146,159,311,312. vb. maddelerin derhal kaldırılması.

6- Faşistlerin devlet kademelerinden temizlenmesi, sosyal-faşistlerin devlet kademelerine sızmasının önlenmesi; Toplum Polisi, MİT, Milli Güvenlik Kurulunun lağvedilmesi MHP, Ülkü Ocakları gibi faşist cinayet örgütlerinin, İKD gibi sosyal-faşist saldırgan örgütlerin kapatılması.

7- Faşist katillerin ve işkencecilerin cezalandırılması.

8- İdam cezalarının kaldırılması.

9- Bütün tutuklu ve mahkumlar için genel af çıkarılması.

10- Seçmen yaşının 18'e indirilmesi.

11- Öğrenim özgürlüğünün, iş ve can güvenliğinin sağlanması.

12- Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetleri üzerindeki baskı ve eritme politikasına son verilmesi.

13- 8 Saatlik işgününün her yerde uygulanması.

14- Referandum hakkının kanunlaşması, genel grev yasaklarına son verilmesi, lokavtın kaldırılması.

15- İşçi sınıfına genel grev, siyasi grev ve dayanışma grevi hakkının tanınması.

16- İş kanunundaki işçi sınıfı aleyhine olan bütün hükümlerin iptal edilmesi.

17- Bütün çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkının tanınması.

18- Tarım işçilerinin sigortalanmasının önündeki engellerin kaldırılması.

19- Köylülerin bankalara, tefeci-tüccara olan borçlarının iptal edilmesi, topraklar üzerindeki ipoteklerin kaldırılması.

20- Herkese iş, eşit işe eşit ücret sağlanması, işsizlik sigortası kurulması.

21- Pahalılığa karşı etkili tedbirler alınması.

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
NE NATO, NE VARŞOVA, BLOKSUZ TÜRKİYE!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!
MİLLETLER ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLMALIDIR!
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!
ZİNDANLAR BOŞALSIN, GENEL AF!
PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ, VE PROLETARYA PARTİSİNİ OLUŞTURMAK İÇİN İLERİ!

HALKIN KURTULUŞU-HALKIN BİRLİĞİ

"Evlat Acısına Son" mitinginde Halkın Sesi oportünist yüzünü sergiledi

Geçtiğimiz hafta Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu ve Halkın Sesi'nin görüşlerini savunan devrimci ve yurtsever kadınlar biraraya gelerek 26 Şubat'ta Istanbul'da CHP'nin tertiplediği "Evlat acısına son" mitinginin değerlendirmeşini yaptılar.

Halkın Sesi devrimci saflarda değil, İKD ve CHP'nin saflarında yer aldı

Biz Halkın Kurtuluşu siyasetini savunan proleter devrimci kadınlar olarak, Halkın Sesi'nden arkadaşların mitingle ilgili oportünist, uzlaşmacı tavırlarının, genel siyasetlerinin bir yansıması olduğunu belirttik. Gazetemizin 49. sayısında yansıtıldığı gibi, Halkın Sesi önceden bu mitinge katılmayı savunmuş, son toplantıda ise katılmayacağını bildirmişti. Fakat daha sonra Halkın Sesi'nden bir kaç arkadaş bağımsız olarak katılmıştı. Miting öncesi onları devrimci saflara çağırdığımızda, pankart açmamak gerektiğini, sayımızın az olduğunu tecrit olacağımızı söyleyerek, İ.K.D. ve CHP saflarında yer almayı tercih etmişlerdi.

Bu son toplantıda Halkın Sesi 180 derece dönüş yaparak mitinge katıldıklarını açıkladılar. Baştan beri katılmayı savunduklarını, mitingden önceki toplantıda mitinge dağınık gruplar halinde ve pankartsız olarak katılacaklarını belirttiklerini iddia ettiler. Böylece bizi ve Halkın Birliği'ni mitinge katıldığımız için değil, pankart altında katıldığımız için eleştirdiklerini (!) öğrenmiş olduk. Demek ki, biz de onlar gibi CHP ve İKD saflarında, pankartsız olarak katılsaydık, sosyal-faşizme karşı daha etkili mücadele (!) vermiş olacaktık.

Halkın Sesi ittifak adı altında revizyonizm ve reformizmle uzlaşıyor

Halkın Sesi oportünistlerinin bu tavrı siyasetlerinin bir parçası olarak CHP'yi tahlillerinden kaynaklanmaktadır. Halkın Sesi bir yandan CHP'yi işbirlikçi burjuvazinin partisi olarak görürken, bir yandan da CHP yönetiminin yurtseverliğinden, demokratlığından dem vurmaktadır. Onlar CHP'nın kendi dışındaki solla faşizme karşı işbirliği yapmak isteğinden yararlanmak istiyorlar ama CHP'nin hangi "solla" işbirliği yapmak istediğini gözardı ediyorlar. CHP bugün "meşru sol" diye kabul ettiği sosyal-faşistler ile işbirliğini savunmaktadır. Öte yandan Halkın Sesi CHP ile ilişkilerinin bozulmaması için, CHP'nin tertiplediği mitinglerde, onun tayin ettiği şartlara ve sınırlara uymamız gerektiğini iddia ediyor. Oysa CHP'nin koyduğu sınırlar, emperyalizmi ve sosyal-emperyalizmi, sosyal-faşizmi, Kürt ulusu ve diğer milliyetler üzerindeki milli zulmü hedef alan sloganları atmamayı; reformizm ve parlamentarizm hayallerini yayan sloganları savunmayı öngörmektedir.

Faşizm, sosyal-faşizmle, emperyalizm ve sosyal emperyalizmle uzlaşan, orta burjuvazinin reformist sağ kanadının temsilciliğini yapan CHP yönetiminden yurtseverlik, demokratlık beklenebilir mi? Halkın Sesi oportünistleri sırf CHP'ne hoş gözükebilmek için, onların çizdiği sınırlar içine hapsolmayı kabul ederken devrimin en temel sloganlarından da bir çırpıda vazgeçmektedir. Bu tavrı, en son "Evlat acısına son" mitinginde açıkça gördük. İKD'nin etkinliğinde geçen bu mitinge pankartsız slogansız katılmakla Halkın Sesi İKD sosyal-faşistlerini ve CHP'yi güçlendirmekten başka birşey yapmadı.

Halkın Sesi oportünistleri CHP mitingine

De.sa.7.sü.7'de